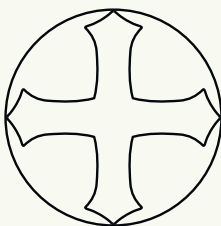

ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΕΠΙΛΟΓΗ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ ΑΠΟ ΤΟ
ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΓΚΡΑΛΛ
ΤΟΥ
ΑΜΠΝΤ-ΡΟΥ-ΣΙΝ

ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΕΠΙΛΟΓΗ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ ΑΠΟ ΤΟ
ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΓΚΡΑΛΛ
ΤΟΥ
ΑΜΠΝΤ-ΡΟΥ-ΣΙΝ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ALEXANDER BERNHARDT
VOMPERBERG · TIROL

Σημείωμα του εκδότη:

Η παρούσα έκδοση περιλαμβάνει μια επιλογή διαλέξεων από το έργο «Υπό το Φως της Αλήθειας» – Μήνυμα του Γκράαλ – του Αμπντ-ρου-σίν. Το γερμανικό πρωτότυπο με τίτλο «Im Lichte der Wahrheit» – Gralsbotschaft – απαρτίζεται από συνολικά 168 διαδοχικά δομημένες διαλέξεις που επιτρέπουν μια προοδευτική εμβάθυνση. Οι διαλέξεις που επελέγησαν προέρχονται από την τελική μορφή του έργου, όπως την παρέδωσε ο συγγραφέας για δημοσίευση, η οποία χαρακτηρίζεται και ως «τελική έκδοση».

«Υπό το Φως της Αλήθειας» – Επιλογή διαλέξεων από το
Μήνυμα του Γκράαλ του Αμπντ-ρου-σίν, πρώτη έκδοση 2013.
Εκδόσεις Alexander Bernhardt, Φόμπερμπεργκ Τιρόλου.

Copyright © 2013 by Siegfried Bernhardt, Vomperberg, Tirol.
Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα.

Το αρχείο σε μορφή pdf δημιουργήθηκε στις 15 Νοεμβρίου 2013.

6134 Vomp – Αυστρία
e-mail: verlag@alexander-bernhardt.com
www.alexander-bernhardt.com

ΟΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ
ΝΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΕΙ ΣΩΣΤΑ
ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΑΜΑΡΤΑΝΕΙ!

ΣΥΝΟΔΕΥΤΙΚΟ

Το πέπλο πέφτει και η πίστη γίνεται πεποίθηση. Μόνο στην πεποίθηση βρίσκεται η απελευθέρωση και η λύτρωση!

Απευθύνομαι μόνο σ' αυτούς που αναζητούν με ειλικρίνεια. Αυτοί πρέπει να είναι ικανοί και πρόθυμοι να εξετάζουν με αντικειμενικά κριτήρια το περιεχόμενο του παρόντος, που κι αυτό έχει γραφτεί κατά τρόπο αντικειμενικό! Οι θρησκευτικά φανατισμένοι και ασταθείς ονειροπόλοι είναι προτιμότερο ν' αποφύγουν κάθε στενότερη σχέση με το έργο αυτό, γιατί βλάπτουν την αλήθεια. Οι κακοπροαίρετοι ωστόσο και όσοι δεν είναι αντικειμενικοί θα διαπιστώσουν οι ίδιοι στην ανάγνωση αυτών που ακολουθούν πώς κρίνεται η στάση τους.

Το μήνυμα θ' αγγίξει μόνο αυτούς που διατηρούν ακόμα μέσα τους μια σπίθα αλήθειας και τον πόθο να είναι πραγματικά άνθρωποι. Για όλους αυτούς θα είναι φάρος και στήριγμα. Χωρίς λοξοδρομήσεις τους οδηγεί έξω από τη γενική σύγχυση της σημερινής πραγματικότητας.

Ο λόγος που ακολουθεί δεν φέρνει μια καινούργια θρησκεία αλλά ας είναι ο πυρσός για όλους τους σοβαρούς ακροατές ή αναγνώστες που τους βοηθά να βρουν τον ίδιο δρόμο, εκείνον που οδηγεί στα ποθητά ύψη.

Μόνο ο άνθρωπος που ενεργεί αυτόβουλα προοδεύει πνευματικά. Ο ανόητος που υιοθετεί για το σκοπό αυτό ξένα βοηθητικά μέσα υπό μορφή έτοιμων θεωριών μοιάζει σαν να βαδίζει με δεκανίκια, ενώ τα δικά του υγιή μέλη αδρανούν.

Από τη στιγμή όμως που με τόλμη χρησιμοποιεί για την ανοδική του πορεία τις ικανότητες που ληθαργούν μέσα του περιμένοντας το κάλεσμα του, αξιοποιεί το τάλαντο έτσι, όπως του το εμπιστεύθηκε ο Δημιουργός. Εύκολα θα ξεπεράσει όλα τα εμπόδια που θα θελήσουν να τον αποτρέψουν από την πορεία του.

Γι' αυτό ξυπνήστε! Μόνο στην πεποίθηση βρίσκεται η ορθή πίστη και η πεποίθηση είναι αποτέλεσμα αντικειμενικής στάθμισης και αυστηρού ελέγχου! Σταθείτε ζωντανοί μέσα στη θαυμάσια Δημιουργία του Θεού!

Αμπντ-ρου-σίν

ΤΙ ΖΗΤΑΤΕ;

Τι ζητάτε; Πείτε μου, προς τι αυτός ο αναβρασμός που σαν θύελλα ξεσπά πάνω από τον κόσμο κι ένας κατακλυσμός βιβλίων πλημμυρίζει όλους τους λαούς; Οι λόγιοι σκαλίζουν τα παλιά συγγράμματα και τα ερευνούν μέχρι πνευματικής εξάντλησης. Προφήτες εμφανίζονται με απειλές και υποσχέσεις ... από κάθε κατεύθυνση όλοι θέλουν ξαφνικά σαν να διακατέχονται από πυρετικό παραλήρημα να διαδώσουν νέο φως!

Η αναστάτωση αυτή ταράζει την ψυχή της σημερινής ανθρωπότητας. Δεν τη δροσίζει, ούτε τη ζωογονεί, αλλά την καίει και την αναλώνει και, αφού απομυζήσει την τελευταία της δύναμη, την παραδίδει διχασμένη στο σκοτάδι της εποχής μας.

Εδώ κι εκεί ακούγεται ένας ψίθυρος, κάποιο μουρμουρητό από μια αυξανόμενη προσδοκία για κάτι που έρχεται. Το κάθε νεύρο βρίσκεται σε υπερένταση από μια υποσυνείδητη λαχτάρα. Επικρατεί παντού μεγάλος αναβρασμός που απλώνεται απειλητικά σαν πνιγερό νέφος, ένα είδος νάρκης που εγκυμονεί τη συμφορά. Και τι θα γεννήσει *αναπόφευκτα*; Σύγχυση, μικροψυχία και καταστροφή, εάν δεν σχισθεί με δύναμη το σκοτεινό περίβλημα που στις ημέρες μας σκεπάζει πνευματικά την υδρόγειο. Αυτό ρουφά σαν την κινούμενη άμμο κάθε ελεύθερη φωτεινή σκέψη που πάει ν' αναδυθεί και την πνίγει πριν δυναμώσει. Με την πένθιμη σιωπή του βούρκου πνίγει στην αρχή της κάθε καλή θέληση, τη διαλύει και την εκμηδενίζει πριν προλάβει να μετατραπεί σε πράξη.

Η κραυγή όμως εκείνων που αναζητούν το φως, μια κραυγή που κρύβει τη δύναμη να διαλύσει το λασπώδες στρώμα, προσκρούει και σβήνει στον αδιαπέραστο θόλο που οικοδομούν με ζήλο ακριβώς αυτοί που φαντάζονται ότι βοηθούν. *Προσφέρουν πέτρες αντί για τροφή!*

Για κοιτάξτε τα αμέτρητα βιβλία:

Το ανθρώπινο πνεύμα δεν ζωογονείται με αυτά, κουράζεται μόνο! Εδώ βρίσκεται η απόδειξη της στειρότητας όλων αυτών των έργων που προσφέρονται, επειδή κάτι που κουράζει το πνεύμα δεν μπορεί να είναι σωστό.

Η πνευματική τροφή τονώνει άμεσα, η αλήθεια δροσίζει και το φως ζωογονεί!

Οι απλοί όμως άνθρωποι είναι φυσικό να αποθαρρύνονται βλέποντας τα τείχη που τους υψώνουν οι λεγόμενες απόκρυφες επιστήμες γύρω από το Υπερπέραν. Ποιος απλός άνθρωπος μπορεί να καταλάβει τις σοφιστείες και τους παράξενους τρόπους έκφρασης; Ή μήπως προορίζεται το Υπερπέραν μόνο για τους μυστικιστές επιστήμονες;

Και διαλογίζονται για τον Θεό! Μήπως χρειάζεται να ιδρυθεί ένα πανεπιστήμιο για να μπορέσει εκεί μέσα ν' αποκτήσει κανείς τις ικανότητες να γνωρίσει την έννοια της θεότητας; Πού θα μας οδηγήσει αυτή η μαγία, η οποία πηγάζει κατά το μεγαλύτερο μέρος από τη φιλοδοξία;

Οι αναγνώστες και ακροατές όλων αυτών ταλαντεύονται σαν υπνωτισμένοι από τη μια θέση στην άλλη, αβέβαιοι, εσωτερικά δέσμοι, μονόπλευροι, γιατί παρασύρθηκαν και ξέφυγαν από τον απλό δρόμο.

Ακούστε εσείς που χάσατε το θάρρος σας! Υψώστε το βλέμμα εσείς που ψάχνετε σοβαρά: *Ο δρόμος προς τον Ύψιστο είναι ανοικτός για τον κάθε άνθρωπο! Η πολυμάθεια δεν είναι η πύλη του!*

Μήπως Αυτός, ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος είναι το Μέγα Πρότυπο για τον αληθινό δρόμο προς το φως, διάλεξε τους μαθητές του ανάμεσα στους Φαρισαίους; Ανάμεσα στους λόγιους γραμματείς; Τους πήρε μές' από τον απλό και ταπεινό κόσμο διότι αυτοί δεν χρειάζονταν να παλέψουν εναντίον της μεγάλης πλάνης πως τάχα η πορεία προς το φως είναι πολύπλοκη και αποτελεί αντικείμενο μάθησης προχωρημένου βαθμού δυσκολίας.

Αυτή η σκέψη είναι ο μεγαλύτερος εχθρός του ανθρώπου, είναι ψέμα!

Γι' αυτό μακριά από κάθε επιστημονισμό όταν πρόκειται για το ιερότερο αγαθό του ανθρώπου, το οποίο απαιτεί *πλήρη κατανόηση!* Εγκαταλείψατε αυτό το δρόμο γιατί η επιστήμη σαν δημιουργήμα του ανθρώπινου μυαλού είναι και θα παραμένει ένα ατελές εργαλείο.

Συλλογισθείτε, πώς είναι δυνατό μια επιστήμη που μαθαίνεται με κόπο να μας οδηγήσει στη θεότητα; *Και τελικά τι σημαίνει μάθηση;* Μάθηση είναι ό,τι μπορεί να συλλάβει ο εγκέφαλος. Αλλά φανταστείτε πόσο περιορισμένη είναι η αντιληπτική ικανότητα του εγκεφάλου, εφόσον μένει στενά δεμένος με το χώρο και το χρόνο. Ο ανθρώπινος εγκέφαλος δεν μπορεί καν να συλλάβει την έννοια της αιωνιότητας και του απείρου, εκείνες ακριβώς τις έννοιες που είναι αδιαχώριστα συνδεδεμένες με τη θεότητα.

Ο εγκέφαλος παραμένει αδρανής μπροστά σ' εκείνη την ασύλληπτη δύναμη που διαπερνά κάθε ον και από την οποία εξάλλου και αυτός ο ίδιος αντλεί την ενέργειά του. Μιλώ για την ενέργεια εκείνη που όλοι νιώθουν μέσα τους κάθε μέρα, κάθε ώρα και κάθε στιγμή σαν κάτι αυτονόητο. Ενέργεια, της οποίας την ύπαρξη αναγνώριζε πάντα και η ίδια η επιστήμη και προσπαθούσε να τη συλλάβει και να την κατανοήσει με τη βοήθεια του εγκεφάλου δηλαδή με τη μάθηση και το λογικό.

Όσο ανεπαρκής είναι η δραστηριότητα ενός εγκεφάλου, θεμέλιου και εργαλείου της επιστήμης, τόσο περιορισμένα είναι επομένως και τα έργα που οικοδομεί, δηλαδή οι ίδιες οι επιστήμες στο σύνολό τους. Η επιστήμη είναι αυτή που *ακολουθεί*, για την καλύτερη κατανόηση, ταξινόμηση και διαλογή όλων αυτών που παίρνει έτοιμα από τη δύναμη της Δημιουργίας που προηγείται. Αν όμως διεκδικήσει ηγετική και κριτική θέση και δεσμευθεί στον ίδιο βαθμό όπως μέχρι σήμερα από τη διανοητική ικανότητα του εγκεφάλου, θα αποτύχει.

Γι' αυτό, όσοι βασίζονται στην πολυμάθεια μένουν προσκολλημένοι σε λεπτομέρειες, ενώ ο κάθε άνθρωπος φέρνει μέσα του σαν δώρο μια ασύλληπτη ολότητα και είναι απόλυτα ικανός και χωρίς το μόχθο της μάθησης να προσεγγίσει τις πιο ευγενικές και υψηλές αξίες!

Γι' αυτό, μακριά απ' αυτό τον περιττό βασανισμό που υποδουλώνει το πνεύμα! Ο μεγάλος Διδάσκαλος δεν μας προτρέπει χωρίς λόγο: «Και γένησθε ως τα παιδιά!»

Όποιος έχει μέσα του τη σταθερή θέληση ν' αγωνισθεί για το καλό και προσπαθεί να είναι αγνός στις σκέψεις του, *αυτός βρήκε ήδη το δρόμο προς τον Ύψιστο!* Όλα τα άλλα θα έρθουν μόνα τους. Και δεν χρειάζεται κανείς ούτε βιβλία, ούτε πνευματική κόπωση, ούτε ασκητισμό, ούτε απομόνωση. Θα είναι υγιής στο σώμα και στην ψυχή, απελευθερωμένος από κάθε πίεση αρρωστημένων στοχασμών, μια και κάθε υπερβολή βλάπτει. Άνθρωποι πρέπει να είστε και όχι φυτά του θερμοκηπίου που εξαιτίας της μονόπλευρης ανάπτυξης υποκύπτουν στο πρώτο φύσημα του ανέμου!

Ευπνήστε! Κοιτάξτε γύρω σας! Ακούστε την εσωτερική σας φωνή! Αυτό και μόνο μπορεί να σας ανοίξει το δρόμο!

Μη δίνετε σημασία στις διαμάχες των εκκλησιών, διότι Αυτός που έφερε την Αλήθεια, ο Ιησούς Χριστός, η ενσάρκωση της Θείας Αγάπης,

δεν ρώτησε για θρησκευτικές δοξασίες. Τι σημαίνουν εξάλλου οι σημερινές θρησκευτικές δοξασίες; Σημαίνουν δέσμευση του ελεύθερου ανθρώπινου πνεύματος, υποδούλωση του θεϊκού σπινθήρα που βρίσκεται μέσα σας. Πρόκειται για δόγματα που βάζουν το έργο του Δημιουργού και τη μεγάλη του αγάπη σε εκμαγεία κατασκευασμένα από τον άνθρωπο νου με αποτέλεσμα τον εξευτελισμό και συστηματικό υποβιβασμό του Θείου.

Αυτός ο τρόπος αποκρούει τον κάθε σοβαρό ερευνητή, γιατί ποτέ δεν μπορεί να του γίνει βίωμα η μεγάλη πραγματικότητα, με αποτέλεσμα ο πόθος του να βρει την αλήθεια να γίνεται όλο και πιο μάταιος και τελικά να απελπίζεται και για τον εαυτό του και για τον κόσμο!

Ευνήστε λοιπόν! Συντρίψτε μέσα σας τα τείχη του δογματισμού, βγάλτε το πέπλο από τα μάτια σας και αφήστε να περάσει αναλλοίωτο το αγνό Φως του Υψίστου. Τότε το πνεύμα σας, αλαλάζοντας από χαρά, θα πετάξει στα ύψη, θα αισθανθεί μ' ενθουσιασμό τη μεγάλη πατρική Αγάπη που αγνοεί τα όρια της επίγειας νόησης. Θα μάθετε τελικά ότι είστε οι ίδιοι ένα μέρος αυτής της αγάπης. Θα την αντιλαμβάνεστε χωρίς κόπο στην ολότητά της. Θα ενωθείτε μαζί της αποκτώντας κάθε μέρα και κάθε ώρα νέα δύναμη σαν ένα δώρο που θα κάνει την άνοδό σας από το χάος αυτονόητη!

ΞΥΠΝΗΣΤΕ!

Ξυπνήστε, άνθρωποι, από το βαρύ ύπνο σας! Συνειδητοποιήστε το ανάξιο φορτίο που κουβαλάτε και που σας καταπιέζει με ανείπωτη επιμονή. Πετάξτε το! Αξίζει τάχα να το κουβαλάτε; Όχι, ούτε για ένα δευτερόλεπτο!

Τι περιέχει; Ήρα που σκορπίζεται με την πρώτη πνοή της Αλήθειας. Μάταια ξοδεύατε το χρόνο σας και τη δύναμή σας. Σπάστε επιτέλους τις αλυσίδες που σας κρατάνε δέσμιους, ελευθερωθείτε!

Ο άνθρωπος που είναι δέσμιος εσωτερικά, και βασιλιάς να είναι, παραμένει πάντα δούλος.

Δεσμεύστε με όσα επιδιώκετε να μάθετε. Σκεφθείτε ότι με τη μάθηση βάζετε τον εαυτό σας σε καλούπια που άλλοι επινόησαν, ότι συμφωνείτε απλά με ξένες πεποιθήσεις. Δεν αποκτάτε δικές σας εμπειρίες, αλλά δανείζεστε μόνο τα *εντελώς προσωπικά* βιώματα άλλων.

Αναλογισθείτε: δεν ταιριάζουν σε όλους τα ίδια! Ότι ωφελεί τον έναν, μπορεί να βλάπτει τον άλλον. Ο καθένας θα πρέπει ν' ακολουθεί το δικό του δρόμο προς την τελειότητα με εφόδια τις ικανότητες που έχει μέσα του. Αυτές αποτελούν την προϋπόθεση και τη βάση της προσωπικής του! Αν δεν προσέξει αυτό το σημείο, αποξενώνεται από τον εαυτό του, δεν ταυτίζεται μ' αυτό που έχει μάθει, αποκτά γνώσεις που ποτέ δεν πρόκειται να ζωντανέψουν μέσα του. Δεν κερδίζει τίποτε, φυτοζωεί και αποκλείει κάθε δυνατότητα προόδου.

Ακούστε, εσείς που με ειλικρίνεια αναζητάτε το Φως και την Αλήθεια: Ο καθένας χωριστά πρέπει να αποκτήσει προσωπική εμπειρία της πορείας προς το Φως, πρέπει *μόνος του* ν' ανακαλύψει αυτόν τον δρόμο, προκειμένου να βαδίζει με σιγουριά. Μόνο αυτό που ζει ο άνθρωπος ως τα τρία βαθιά της ψυχής του και διαισθάνεται σε όλες τις εναλλαγές της ζωής, αυτό και μόνο έχει κατανοήσει απόλυτα!

Ο πόνος — όπως και η χαρά — κτυπούν ασταμάτητα την πόρτα της ψυχής του. Ενθαρρύνοντας ή αναταράζοντάς τον, τον βοηθούν να ξυπνήσει πνευματικά. Τότε ο άνθρωπος αποδεσμεύεται από την ασημαντότητα της καθημερινής ζωής και διαισθάνεται — είτε στην ευτυχία είτε στη δυστυχία — μια σύνδεση με το Πνεύμα που διαπερνά όλα τα πλάσματα.

Και όλα, βέβαια, είναι ζωή, τίποτε δεν είναι νεκρό! Ευτυχής είναι αυτός ο οποίος κατορθώνει να νιώθει και να διατηρεί μέσα του τέτοιες στιγμές επαφής με το Πνεύμα χρησιμοποιώντας τες για την ανύψωση του. Βέβαια, δεν υπάρχουν κανόνες για τον τρόπο που μπορεί να επιτευχθεί αυτή η σύνδεση, αλλά ο καθένας οφείλει να επιδιώκει την πνευματική του ανάταση αναζητώντας τον τρόπο στον εσωτερικό του κόσμο.

Να αδιαφορείτε για όσους χλευάζουν, διότι είναι αποξενωμένοι ακόμα από την πνευματική ζωή. Στέκονται σαν μεθυσμένοι, σαν άρρωστοι μπροστά στο μεγαλοπρεπέστατο έργο της Δημιουργίας, που τόσα πολλά σας προσφέρει. Παραπαίουν ψηλαφίζοντας σαν τους τυφλούς, χωρίς να βλέπουν όλο το μεγαλείο που τους περιβάλλει!

Βρίσκονται σε σύγχυση, κοιμούνται. Γιατί πώς θα μπορούσε ένας άνθρωπος, για παράδειγμα, να ισχυρίζεται ότι υπάρχει μόνο αυτό που βλέπει; Ότι δεν υπάρχει καθόλου ζωή εκεί όπου τα μάτια του δεν του επιτρέπουν να δει; Ότι μαζί με το θάνατο του σώματός του πεθαίνει και η ίδια η υπόστασή του, μόνο επειδή μέχρι τώρα μέσα στην εθελουφλία του τα μάτια του δεν μπορούσαν να τον πείσουν για το αντίθετο; Άραγε, δεν γνωρίζουν πόσο περιορισμένη είναι η οπτική μας ικανότητα; Δεν κατάλαβαν ακόμα ότι αυτή συνδέεται με την ικανότητα του εγκεφάλου που περιορίζεται από το χώρο και το χρόνο; Δεν ξέρουν ακόμα πως γι' αυτό το λόγο *δεν μπορούν* να διακρίνουν με τα μάτια τους οτιδήποτε *υπερβαίνει* το χωρόχρονο; Δεν πραγματοποίησε ακόμα κανένας απ' αυτούς τους σκεπτικιστές έναν τόσο ορθολογικό συλλογισμό; Η πνευματική ζωή, το Υπερέπεραν, είναι κάτι που απλώς ξεπερνάει την επίγεια κλίμακα αναλογιών του χώρου και του χρόνου και επομένως απαιτεί ανάλογες μεθόδους αναγνώρισης.

Επιπλέον, τα μάτια μας δεν μπορούν καν να δουν όλες τις υποδιαιρέσεις του χώρου και του χρόνου. Ας πάρουμε για παράδειγμα μια σταγόνα νερού: με γυμνό μάτι φαίνεται απόλυτα καθαρή, ενώ αν την παρατηρήσουμε μ' ένα μικροσκόπιο περιέχει έναν μεγάλο αριθμό μικροοργανισμών που ανταγωνίζονται ανελέητα και αλληλοεξοντώνονται. Μήπως δεν υπάρχουν βάκιλοι στο νερό και στον αέρα που είναι ικανοί να καταστρέψουν το ανθρώπινο σώμα, ενώ παραμένουν αόρατοι για τα μάτια μας; Με τη βοήθεια ευαίσθητων οπτικών οργάνων όμως γίνονται ορατοί.

Ποιος θα μπορούσε ακόμα να ισχυρισθεί μετά από όσα είπαμε πως δεν πρόκειται στο μέλλον να ανακαλυφθεί κάτι καινούργιο, κάτι που ακόμα σήμερα είναι άγνωστο, όσο τελειοποιούνται αυτά τα όργανα; Όμως, ακόμα και αν ευαισθητοποιηθούν στο εκατονταπλάσιο ή στο εκατομμυριοστό, η παρατηρητικότητα δεν θα προσεγγίσει το τέρμα, αλλά θα αποκαλύπτονται συνεχώς καινούργιοι κόσμοι που δεν ήμασταν σε θέση να τους δούμε, να τους αισθανθούμε, αν και υπήρχαν.

Η λογική σκέψη οδηγεί στα ίδια συμπεράσματα και όσον αφορά στις γνώσεις που οι επιστήμες μπόρεσαν να συγκεντρώσουν έως τώρα. Υπάρχει μια προοπτική για συνεχή εξέλιξη, όχι όμως για ένα τέλος.

Τι είναι λοιπόν το Υπερέραν; Πολλοί ταράζονται με το άκουσμα και μόνο της λέξης. Το Υπερέραν είναι όλα αυτά που δεν διακρίνονται με τα γήινα βοηθητικά μέσα, όπως είναι τα μάτια, ο εγκέφαλος και τα υπόλοιπα μέρη του σώματος, αλλά ούτε και με τα επιστημονικά όργανα που συμβάλλουν στην περαιτέρω ευαισθητοποίηση, ακρίβεια και διεύρυνση των αισθήσεων και της αντιληπτικότητας του ανθρώπου.

Θα μπορούσαμε να πούμε, λοιπόν, ότι Υπερέραν είναι αυτό που βρίσκεται πέρα από την αντιληπτική ικανότητα της όρασής μας. *Και όμως δεν υπάρχει διαχωρισμός ανάμεσα σ' αυτόν εδώ και τον άλλο κόσμο!* Ούτε και κανένα χάσμα! Ενιαία είναι τα πάντα όπως και όλη η Δημιουργία. *Μία και μοναδική* δύναμη διέπει τον επίγειο κόσμο και το Υπερέραν. Τα πάντα ζουν και ενεργούν χάρη σ' αυτό το ζωτικό ρεύμα, γεγονός που έχει σαν συνέπεια να είναι όλα εντελώς αδιαχώριστα και αλληλένδετα. Έτσι, γίνεται κατανοητό το εξής:

Όταν πάσχει ένα μέρος αυτού του ενιαίου συνόλου, συμπάσχει και το άλλο, όπως ακριβώς συμβαίνει στο ανθρώπινο σώμα. Στο αρρωστημένο μέρος συσσωρεύονται, σύμφωνα με το νόμο της έλξης των ομοίων, όλες οι νοσηρές ουσίες του άλλου μέρους ενισχύοντας την αρρώστια ακόμα περισσότερο. Αν τώρα μια τέτοια αρρώστια γίνει ανίατη, τότε αναγκαστικά φτάνουμε στη μοναδική διέξοδο: το αρρωστο μέρος πρέπει βίαια να αποσπαστεί αν δεν θέλουμε να υποφέρει το σύνολο για πάντα.

Γι' αυτό το λόγο, αλλάξτε γνώμη. Δεν υπάρχει καμία επίγεια ζωή και κανένα Υπερέραν, αλλά η ύπαρξη είναι μία και ενιαία! Ο άνθρωπος μόνος του επινόησε την έννοια του διαχωρισμού, γιατί δεν τα βλέπει

όλα, ενώ ταυτόχρονα πιστεύει πως ο ίδιος είναι το κυριότερο και κεντρικό σημείο του ορατού κόσμου. Αλλά με τη λαθεμένη θεωρία περί διαχωρισμού ο άνθρωπος δεν κάνει τίποτε άλλο από το να αυτοπεριορίζεται. Εμποδίζει την πρόοδό του και αφήνει αχαλίνωτη μια φαντασία που γεννά εφιαλτικές εικόνες.

Είναι άραγε περίεργο μετά απ' αυτό ότι άλλοι μεν αντιμετωπίζουν τα πνευματικά θέματα με ένα σκεπτικιστικό μειδίαμα, άλλοι όμως με μια αρρωστημένη λατρεία που μεταβάλλεται σε δουλεία ή καταλήγει τελικά σε φανατισμό; Πώς να μην απορήσει κανείς για τη δειλία, την αγωνία και τον τρόμο που διακατέχει ορισμένους;

Μακριά απ' όλα αυτά! Ποιος ο λόγος, λοιπόν, ενός τέτοιου βασανισμού; Γκρεμίστε αυτούς τους φραγμούς που η ανθρωπινή πλάνη επεδίωξε να υψώσει, φραγμούς που ωστόσο στην πραγματικότητα δεν υπήρξαν ποτέ! Οι μέχρι τώρα λανθασμένες απόψεις σας δημιουργούν μια ασταθή βάση πάνω στην οποία μάταια προσπαθείτε να στηρίξετε ένα ολοκληρωμένο οικοδόμημα αληθινής πίστης, δηλαδή ενδόμυχης πεποίθησης. Στην προσπάθεια αυτή θα συναντήσετε δυσχέρειες που αναγκαστικά θα σας κάνουν να διστάσετε, να αμφισβητήσετε ή και να γκρεμίσετε οι ίδιοι όλο σας το οικοδόμημα, για να παραιτηθείτε ίσως στη συνέχεια από τα πάντα μετά από κάποια απογοήτευση ή αγανάκτηση.

Αυτό θα αποβεί σε βάρος σας, διότι δεν πρόκειται για πρόοδο, αλλά για στασιμότητα ή οπισθοδρόμηση. Έτσι, ο δρόμος που ούτως ή άλλως θα χρειασθεί να διανύσετε μια μέρα παρατείνεται συνεχώς.

Όταν τελικά αντιληφθείτε τη Δημιουργία σαν ένα σύνολο, όπως και είναι, και δεν κάνετε διαχωρισμό ανάμεσα στον εδώ κόσμο και το Υπερέραν, τότε βρίσκεστε στον ίδιο δρόμο, προσεγγίζετε την πραγματοποίηση των στόχων σας και η ανοδική πορεία θα σας δίνει χαρά και ικανοποίηση. Τότε θα μπορέσετε να αισθανθείτε και να κατανοήσετε πολύ καλύτερα τις διάφορες αλληλεπιδράσεις που με τον παλμό της ζωής δρουν μέσα στο ενιαίο Σύνολο, γιατί κάθε δραστηριότητα προωθείται και διατηρείται από τη μια και μοναδική δύναμη. Τότε χαράζει μπροστά σας το Φως της Αλήθειας!

Θα διαπιστώσετε σύντομα ότι οι χλευασμοί πολλών οφείλονται στη ραθυμία και αδράνεια γιατί θα ήταν επίπονο ν' αφήσουν κατά μέρος όσα έχουν μάθει και σκεφθεί ως τώρα για να ανοικοδομήσουν κάτι και-

νούργιο. Ενώ σε άλλους είναι δυσάρεστο γιατί έτσι θα άλλαζε η καθημερινή ρουτίνα της ζωής τους.

Αφήστε τους, μη φιλονικείτε, αλλά προσφέρατε τις γνώσεις σας και τη βοήθειά σας σε όλους εκείνους που δεν ικανοποιούνται με εφήμερες απολαύσεις, που θέτουν ανώτερους στόχους στη ζωή τους από τη συνεχή αναζήτηση τροφής, κάτι που χαρακτηρίζει τα ζώα. Μοιρασθείτε μ' αυτούς τη γνώση που σας δόθηκε και μη θάψετε το θησαυρό σας. Σύμφωνα με το νόμο της αλληλεπίδρασης εμπλουτίζεται και ενισχύεται και η δική σας γνώση.

Στο Σύμπαν λειτουργεί ένας αιώνιος νόμος: μόνο στο «δούναί» βρίσκεται η δυνατότητα του «λαβείν», όταν πρόκειται για διαχρονικές αξίες! Αυτός είναι ένας νόμος που επηρεάζει τα πάντα διέποντας όλη τη Δημιουργία σαν μια ιερή παρακαταθήκη του Δημιουργού της. Το να δώσετε ανιδιοτελώς, το να βοηθήσετε όπου υπάρχει ανάγκη, το να κατανοήσετε τον πόνο και τις αδυναμίες των διπλανών σας έχει σαν αποτέλεσμα να κερδίζετε και εσείς. Αυτός είναι ο απλός και αληθινός δρόμος προς τον Ύψιστο!

Μια τέτοια ειλικρινής θέληση σας φέρνει άμεσα βοήθεια και δύναμη! Μία μόνο ειλικρινά και βαθιά συναισθανόμενη επιθυμία για το καλό αρκεί, και ο τοίχος που όρθωσαν κάποτε οι ίδιες οι σκέψεις σας σαν εμπόδιο σχίζεται στα δυο σαν από μια πύρινη ρομφαία που επεμβαίνει από την άλλη αόρατη πλευρά. Γιατί εσείς αποτελείτε μια ενότητα με το Υπερέραν που το φοβάστε, το αρνείστε ή το λαχταράτε και συνδέεστε με αυτό στενά και αδιάσπαστα.

Κάντε αυτή την προσπάθεια, διότι οι σκέψεις σας είναι οι αγγελιαφόροι που στέλνετε και που θα επιστρέψουν βαριά φορτισμένοι με τα παραγώγα της συλλογιστικής σας δραστηριότητας, καλά ή άσχημα. Πάντως επιστρέφουν! Ουμνηθείτε ότι οι σκέψεις σας είναι κάτι πραγματικό, ότι σχηματίζονται πνευματικά και εξελίσσονται συχνά σε δημιουργήματα μακροβιότερα της βιολογικής ύπαρξής σας. Έτσι εξηγούνται πολλά γεγονότα.

Επομένως σωστά λέγεται: «τα γαρ έργα αυτών ακολουθεί μετ' αυτών!» Τα δημιουργήματα των σκέψεων είναι έργα που κάποτε θα συναντήσετε! Σχηματίζουν γύρω σας κύκλους φωτεινούς ή σκοτεινούς, τους οποίους πρέπει να διαπεράσετε προκειμένου να διεισδύσετε στον

κόσμο του πνεύματος. Επειδή έχετε το αυτεξούσιο, καμία προστασία, καμία επέμβαση δεν μπορεί να το αποτρέψει αυτό. Το πρώτο βήμα για όλα πρέπει γι' αυτό τον λόγο να γίνεται από εσάς. Δεν είναι δύσκολο. Είναι μόνο ζήτημα θέλησης, η οποία εκφράζεται μέσα από τις σκέψεις. Με αυτή την έννοια, κουβαλάτε μέσα σας τον παράδεισο αλλά και την κόλαση.

Το δικαίωμα να αποφασίζετε το έχετε, αλλά από εκεί και πέρα θα πρέπει να δεχθείτε αναπόφευκτα τις συνέπειες των σκέψεων και της θέλησής σας, αφού εσείς οι ίδιοι τις προκαλέσατε! Γι' αυτό σας προτρέπω:

«Διατηρήστε την εστία των σκέψεών σας αγνή. Έτσι θα συμβάλλετε στην ειρήνη και θα είστε ευτυχείς!»

Μην ξεχνάτε ότι κάθε μια από τις σκέψεις που δημιουργήσατε και εκπέμψατε προσελκύει στην πορεία της καθετί όμοιο ή προσκολλάται στις όμοιες σκέψεις άλλων. Έτσι, η αρχική σας σκέψη όλο και περισσότερο δυναμώνει μέχρι να βρει έναν δέκτη, έναν εγκέφαλο που να ξεχάσθηκε έστω και για μια στιγμή, αφήνοντας ελεύθερη δίοδο σε τέτοια αιωρούμενα σχήματα σκέψεων να εισχωρήσουν και να δράσουν.

Για φανταστείτε ποια ευθύνη θα φέρετε όταν κάποτε η σκέψη σας υλοποιηθεί από κάποιον που έχει επηρεασθεί από αυτήν! Τούτη η ευθύνη πηγάζει από το γεγονός ότι κάθε σας σκέψη διατηρεί μια σταθερή σύνδεση με σας σαν να είσατε συνδεδεμένοι μαζί της μ' ένα άθραυστο νήμα. Στο δρόμο της αποκτά δύναμη και τελικά επιστρέφει πάλι σε σας, για να σας καταπιέσει ή να σας κάνει ευτυχείς, ανάλογα με το είδος των σκέψεων που εσείς γεννήσατε.

Έτσι βρίσκεστε μέσα στον κόσμο των ιδεών και αφήνετε με τον τρόπο σκέψης σας να μπουν ανάλογα σχήματα σκέψεων στο άμεσο νοητικό περιβάλλον σας. Γι' αυτό, για να αμυνθείτε, μη σπαταλάτε τη δύναμη της σκέψης, αλλά συγκεντρώστε την για να μπορέσετε να σκεφθείτε καθαρά. Έτσι, οι σκέψεις σας εκτοξεύονται σαν δόρατα και επηρεάζουν οτιδήποτε βρίσκεται στο βεληνεκές τους. Πλάθετε, λοιπόν, από τις σκέψεις σας την *ιερά λόγχη* που αγωνίζεται για το καλό, γιατρεύει πληγές και προωθεί ολόκληρη τη Δημιουργία!

Δραστηριοποιηθείτε, λοιπόν, θέτοντας τη σκέψη σας στην υπηρεσία της προόδου! Για να το κατορθώσετε, θα πρέπει να σείσετε τα θεμέλια που στηρίζουν πατροπαράδοτες απόψεις. Συμβαίνει συχνά μια έννοια

να κατανοείται λάθος και εξαιτίας της ο άνθρωπος να μην μπορεί να βρει το σωστό δρόμο. Τότε μια τέτοια έννοια θα πρέπει να επιστρέψει στο σημείο απ' όπου ξεκίνησε. Και αφού μια φωτεινή λάμψη θα γκρεμίσει όλο το οικοδόμημα που χρειάστηκε δεκαετίες για να κτισθεί, θ' αρχίσει μετά από ένα διάστημα νάρκης και πάλι από την αρχή! *Ούτε, εξάλλου, έχει άλλη επιλογή*, γιατί στο Σύμπαν δεν υπάρχει στασιμότητα. Ας πάρουμε σαν παράδειγμα την έννοια του χρόνου:

Ο χρόνος περνάει! Οι καιροί αλλάζουν! Έτσι ακούμε τον κόσμο να λέει παντού και άθελά μας εμφανίζεται στο μυαλό μας η εξής εικόνα: *βλέπουμε τις εποχές με τις εναλλαγές τους να παρελαύνουν μπροστά μας!*

Η εικόνα αυτή γίνεται πια συνήθεια και αποτελεί για πολλούς μια σταθερή βάση έρευνας και στοχασμού. Δεν θα αργήσουν, όμως, ν' ανακαλύψουν αντιφάσεις στα φαινόμενα που παρατηρούν. Ακόμα και με την καλύτερη θέληση, ορισμένα πράγματα δεν συμβιβάζονται, με αποτέλεσμα οι άνθρωποι να συγχύζονται αφήνοντας κενά, τα οποία παρ' όλο το στοχασμό τους δεν μπορούν να συμπληρώσουν.

Πολλοί άνθρωποι νομίζουν πως η λογική σκέψη στην περίπτωση που δεν οδηγεί σε ικανοποιητικά συμπεράσματα πρέπει να αντικατασταθεί από την *πίστη*. Όμως αυτό είναι λάθος! Κανένας δεν πρέπει να πιστεύει σε πράγματα που δεν καταλαβαίνει! Γιατί ο άνθρωπος πρέπει να προσπαθεί να τα κατανοεί, διαφορετικά ανοίγει την πύλη διάπλατα στις πλάνες και οι πλάνες πάντα υποβαθμίζουν την Αλήθεια.

Πίστη χωρίς κατανόηση σημαίνει αδράνεια, νωθρότητα της σκέψης! Αυτό δεν ανυψώνει το πνεύμα, αλλά το υποβιβάζει. Ας υψώσουμε, λοιπόν, το βλέμμα. Οφείλουμε να εξετάζουμε και να ερευνούμε. Γι' αυτό είμαστε προικισμένοι μ' αυτή την έμφυτη ορμή.

Ο χρόνος! Περνάει πραγματικά; Για ποιο λόγο άραγε, αν επεκτείνεις τη σκέψη σου πάρα πέρα, σκοντάφτεις σε εμπόδια; Απλούστατα, η βασική ιδέα είναι *λανθασμένη επειδή στην πραγματικότητα ο χρόνος είναι σταθερός!* Εμείς είμαστε αυτοί που διασχίζουμε το χρόνο! Εμείς ορμάμε στο χρόνο που είναι αιώνιος και ψάχνουμε εκεί την αλήθεια.

Ο χρόνος είναι ακίνητος. Παραμένει ο ίδιος, σήμερα, χτες και σε χίλια χρόνια! Αλλάζουν μόνο οι μορφές. Βυθιζόμαστε στο χρόνο για ν' αντλήσουμε από το θησαυρό των γραμμένων του, για να εμπλουτίσουμε

τις γνώσεις μας με ό,τι έχει συσσωρεύσει! Τίποτα δεν του έχει διαφύγει, όλα τα έχει διατηρήσει. Δεν έχει αλλάξει διότι είναι αιώνιος.

Ακόμα και εσύ, άνθρωπε, είσαι πάντα ο ίδιος, έστω κι αν φαίνεσαι νέος ή γέρος! Παραμένεις αυτός που είσαι! Δεν το κατάλαβες και ο ίδιος; Δεν διακρίνεις μια σημαντική διαφορά ανάμεσα στη μορφή και το «εγώ» σου; Ανάμεσα στο σώμα σου που υφίσταται μεταμορφώσεις και σε σένα, το πνεύμα, που είναι αιώνιο;

Ψάχνετε την αλήθεια! Αλλά τι είναι Αλήθεια; Αυτό που εσείς σήμερα ακόμα νιώθετε να είναι αλήθεια μπορεί αύριο κιάλας να το θεωρήσετε πλάνη, για ν' αποκαλύψετε αργότερα σ' αυτή την πλάνη και πάλι κάποια ίχνη αλήθειας! Γιατί και οι αποκαλύψεις αλλάζουν τις μορφές τους. Ψάχνοντας, όμως, κερδίζετε σε ωριμότητα μέσ' από αυτές τις αλλαγές!

Η Αλήθεια παραμένει η ίδια, δεν αλλάζει. Είναι αιώνια! Και ακριβώς επειδή είναι αιώνια, δεν μπορεί να κατανοηθεί στην ολότητά της με τις γήινες αισθήσεις, οι οποίες είναι σε θέση να συλλαμβάνουν μόνο τις αλλαγές των μορφών!

Γι' αυτό, γίνετε άνθρωποι που τείνουν να κατακτήσουν πνευματικές αξίες! Απελευθερωθείτε από κάθε υλική σκέψη, και τότε θα έχετε αποκτήσει την Αλήθεια, θα ζείτε μέσα στην Αλήθεια, για να λουσθείτε από το καθαρό της φως που σας φωτίζει και σας περιβάλλει διαρκώς. Θα πλέετε μέσα της, όταν γίνετε άνθρωποι του πνεύματος.

Τότε δεν θα χρειάζεται πια να σπουδάσετε τις επιστήμες με κόπο, δεν θα κινδυνεύετε από σφάλματα, αλλά για κάθε απορία θα έχετε ήδη την απάντηση μέσα στην ίδια την Αλήθεια. Κάτι περισσότερο, τότε δεν θα έχετε πια καμιά ερώτηση, γιατί, χωρίς να στοχάζεστε, όλα θα τα ξέρετε, όλα θα τα συλλαμβάνετε, αφού το πνεύμα σας θα ζει στο αγνό Φως, στην Αλήθεια!

Γι' αυτό, ελευθερωθείτε πνευματικά! Σπάστε όλα τα δεσμά που σας συγκροτούν! Κι όταν παρουσιάζονται εμπόδια, προϋπαντήστε τα με αλαλαγμό χαράς, επειδή αυτά σημαίνουν για σας τον δρόμο που οδηγεί στην ελευθερία και τη δύναμη! Θεωρήστε τα σαν δώρο από το οποίο θα αποκτήσετε πλεονεκτήματα. Έτσι θα τα ξεπεράσετε μ' ευκολία.

Τα εμπόδια ή εμφανίζονται μπροστά σας για να διδαχθείτε από αυτά και να εξελιχθείτε, οπότε αυξάνετε τα εφόδιά σας για την ανύψωση, ή

είναι αναδρομικές επιδράσεις μιας ενοχής που μ' αυτό τον τρόπο μπορείτε να την εξοφλήσετε και να απαλλαγείτε από αυτήν. Και στις δυο περιπτώσεις τα εμπόδια είναι για καλό σας. Γι' αυτό, ξεπεράστε τα με θάρρος, πρόκειται για τη σωτηρία σας!

Είναι ανοησία να μιλάει κανείς για χτυπήματα της μοίρας και για δοκιμασίες. Κάθε αγώνας, κάθε πόνος είναι *πρόοδος*. Έτσι δίνεται η ευκαιρία στους ανθρώπους να σβήσουν τα ίχνη των παλιών σφαλμάτων τους, μια και όλα πρέπει να πληρωθούν, γιατί είναι αμετάβλητος στο σύμπαν ο κύκλος των αιώνιων νόμων, νόμων που εκφράζουν το δημιουργικό θέλημα του Πατρός, πράγμα που σημαίνει άφεση αμαρτιών και εξαφάνιση παντός σκότους.

Τα πάντα είναι φτιαγμένα με τόση σαφήνεια και σοφία, ώστε η παραμικρή απόκλιση θα κατέστρεφε ολόκληρο το Σύμπαν.

Ένας άνθρωπος που έχει πολλούς ανοικτούς λογαριασμούς από παλιά δεν θα απελπιζόταν, δεν θα τρομάξει μπροστά στην εξόφληση των χρεών;

Ας μην ανησυχεί, ήρεμα και με χαρά μπορεί ν' αρχίσει αμέσως την προσπάθειά του, φτάνει να *το θέλει ειλικρινά!* Γιατί μια *αντιστάθμιση* των σφαλμάτων μπορεί να πραγματοποιηθεί χάρη στο αντίρροπο ρεύμα της καλής θέλησης, μιας δύναμης που στο πνευματικό επίπεδο ζωντανεύει όπως και τα άλλα σχήματα σκέψεων και εξελίσσεται σε ισχυρό όπλο ικανό να παραμερίσει κάθε φορτίο σκοτεινό, κάθε βάρος και να οδηγήσει το «εγώ» προς το Φως!

Δύναμη της θέλησης! Πολλοί είναι εκείνοι που δεν φαντάστηκαν πως πρόκειται για μια ισχυρή δύναμη που λειτουργεί σαν μαγνήτης συνεχούς διαρκείας έλκοντας όμοιες δυνάμεις. Μαζί μ' αυτές αυξάνεται σαν χιονοστιβάδα και δρα αναδρομικά αφού ενωθεί με δυνάμεις πνευματικά παρόμοιες. Έτσι, επιστρέφει στο σημείο αφετηρίας, δηλαδή βρίσκει την καταγωγή της ή καλύτερα τον γεννήτορά της, για να τον ανυψώσει προς το φως ή να τον σπρώξει ακόμα πιο βαθιά στον βούρκο! Ένα γεγονός που ανταποκρίνεται στο αρχικό είδος της θέλησης του ίδιου του γεννήτορα.

Όποιος γνωρίζει την ύπαρξη αυτής της συνεχούς και αναμφισβήτητα συντελούμενης αλληλεπίδρασης που διέπει όλη τη Δημιουργία και λειτουργεί με απόλυτη ακρίβεια, αυτός ξέρει να την χρησιμοποιεί κι επο-

μένως πρέπει να την αγαπάει, πρέπει να την φοβάται! Γι' αυτόν ζωντανεύει σιγά-σιγά ο αδράτος κόσμος γύρω του, αισθάνεται τις επιδράσεις του με μια σαφήνεια που εξαλείφει κάθε αμφιβολία

Αυτός, άμα δώσει έστω και την ελάχιστη προσοχή, θα πρέπει να διαισθανθεί τα ισχυρά κύματα που προέρχονται από το μεγάλο Σύμπαν, το οποίο βρίσκεται σε ακατάπαυστη δραστηριότητα και επιδρά πάνω του, θα αισθανθεί στο τέλος ότι ο ίδιος αποτελεί εστία ισχυρών ρευμάτων, όπως ακριβώς ένας φακός που συλλέγει τις ηλιακές ακτίνες, τις συγκεντρώνει σ' ένα σημείο και παράγει από εκεί μια ενέργεια που προκαλεί ανάφλεξη, μια ενέργεια που καίει και καταστρέφει ή απλώνεται με έναν τρόπο που θεραπεύει, ζωντανεύει και ευλογεί. Η ίδια ενέργεια μπορεί όμως να προκαλέσει και πυρκαγιά!

Τέτοιου είδους φακοί είστε και εσείς, ικανοί με τη θέλησή σας να εκπέμπετε ενισχυμένα τα αδράτα ρεύματα δύναμης που σας βρίσκουν είτε για καλούς είτε για κακούς σκοπούς προκειμένου να οδηγήσετε την ανθρωπότητα στη σωτηρία ή στον όλεθρο. Δυνατή φλόγα μπορείτε και οφείλετε να ανάψετε μέσα στις ψυχές, φλόγα ενθουσιασμού για το καλό, την ευγένεια και την τελειότητα!

Χρειάζεται για το σκοπό αυτό μόνο η δύναμη της θέλησης, η οποία κάνει τον άνθρωπο κατά μία έννοια κυρίαρχο της Δημιουργίας και κύριο του δικού του πεπρωμένου. Η ίδια του η θέληση φέρνει την καταστροφή ή τη σωτηρία του! Καθορίζει την αμοιβή του ή την τιμωρία του με απόλυτη σιγουριά.

Ωστόσο, δεν πρέπει να φοβάστε μήπως η γνώση σας αυτή σας απομακρύνει από τον Δημιουργό ή μήπως εξασθενίζει την μέχρι τώρα πίστη σας. Απεναντίας! Η γνώση αυτών των αιώνιων νόμων, τους οποίους μπορείτε να αξιοποιήσετε, σας παρουσιάζει ολόκληρο το έργο της Δημιουργίας πολύ πιο υπέροχο απ' ότι νομίζατε και υποχρεώνει με την μεγαλοπρέπειά του εκείνον που ερευνά σε βάθος να γονατίσει με μεγάλη κατάνυξη!

Τότε ποτέ πια ο άνθρωπος δεν θα θελήσει το κακό. Θα καταφεύγει με χαρά στο καλύτερο στήριγμα που υπάρχει γι' αυτόν: την αγάπη! Αγάπη για όλη τη θαυμάσια Δημιουργία, αγάπη για τον πλησίον, προκειμένου να οδηγήσει και αυτόν στην λαμπρή απόλαυση της συνειδητοποίησης αυτής της δύναμης.

Η ΣΙΩΠΗ

Αν σου έρχεται μια σκέψη, συγκράτησέ την, μην την εκφράσεις αμέσως, αλλά τροφοδότησέ την. Διότι η σκέψη σου συμπυκνώνεται με την συγκράτηση και αποκτά δύναμη σαν τον ατμό που βρίσκεται υπό πίεση.

Η πίεση και η συμπύκνωση δημιουργούν μια μαγνητική ιδιότητα που λειτουργεί σύμφωνα με το νόμο που ορίζει ότι το δυνατό προσελκύει το αδύνατο. Έτσι, προσελκύνονται από όλες τις μεριές όμοιες μορφές σκέψεων, προσδένονται και ενισχύουν όλο και περισσότερο τη δύναμη της αρχικής σκέψεως. Ταυτόχρονα όμως επιδρούν και με έναν τρόπο, ώστε η πρωταρχική μορφή της δικής σου σκέψης ακονίζεται με την παρουσία ξένων μορφών, μεταβάλλεται και, ωστόσο ωριμάσει, μετασχηματίζεται. Αυτή τη διεργασία την αισθάνεσαι καλά μέσα σου, κι όμως, όταν συλλογίζεσαι, νομίζεις ότι όλα αυτά είναι αποκλειστικά και μόνο το προϊόν της δικής σου θέλησης. *Σε καμία περίπτωση δεν εκφράζεις μόνο τη δική σου θέληση, αλλ' υπάρχει πάντα και κάτι ξένο μαζί!*

Τι σου λέει αυτό το γεγονός;

Σου λέει ότι μόνο στη συνένωση πολλών στοιχείων γεννιέται κάτι το τελειωμένο! Γεννιέται; Είναι άραγε σωστή αυτή η έκφραση; Όχι, αλλά σχηματίζεται! Διότι ουσιαστικά δεν υπάρχει τίποτε που να γεννιέται εκ νέου. Πρόκειται πάντα για νέους σχηματισμούς, εφόσον τα επιμέρους στοιχεία ήδη βρίσκονται μέσα στη μεγάλη Κτίση. Ωστόσο, αυτά τα στοιχεία πρέπει να ωθούνται κατά τρόπο που να εξυπηρετείται ο σκοπός της τελειοποίησης, πράγμα που επιτελείται με την συνένωσή τους.

Συνένωση! Μην περάσεις επιπόλαια από την έννοια αυτή, αλλά προσπάθησε να διανοείσαι τι σημαίνει ότι η ωριμότητα και η τελειότητα είναι απότοκα της συνένωσης. Το νόημα αυτό ενυπάρχει σε ολόκληρη τη Δημιουργία και μοιάζει με έναν πολύτιμο λίθο που θέλει ν' ανακαλυφθεί! Ταυτόχρονα συνδέεται άμεσα με το νόμο ότι μόνο στο «δούναί» έγκειται η δυνατότητα του «λαβείν»! Και ποια είναι άραγε η προϋπόθεση για να κατανοείς αυτές τις φράσεις; Για να τις βιώνεις; Η αγάπη! Γι' αυτό και αποτελεί την ύψιστη δύναμη, την απεριόριστη εξουσία μέσα στα μυστικά του μεγάλου Είναι!

Όπως μια μεμονωμένη σκέψη σχηματίζεται, ακονίζεται και διαμορφώνεται με τη συνένωση των άλλων, έτσι συμβαίνει με τον ίδιο τον άνθρωπο και με το σύνολο της Δημιουργίας. Αυτή, με τις ακατάπαυστες συνενώσεις υφισταμένων συστατικών, μετασχηματίζεται από τη δύναμη της θέλησης και αποτελεί έτσι τον δρόμο προς την τελείωση.

Ένας δεν μπορεί να σου προσφέρει την τελειότητα, αλλά η ανθρωπότητα ως σύνολο στην ποικιλία των ειδών! Ο καθένας έχει κάτι που οπωσδήποτε ανήκει στο σύνολο. Γι' αυτό κι ένας άνθρωπος που έχει προχωρήσει πολύ και έχει ξεπεράσει τις γήινες ορέξεις αγαπάει ολόκληρη την ανθρωπότητα, όχι έναν άνθρωπο ξεχωριστά, γιατί μόνο το σύνολο των ανθρώπων κάνει τις εξαγνισμένες χορδές της ώριμης ψυχής του να ηχήσουν σύμφωνα με τη μουσική της επουράνιας αρμονίας. Ένας τέτοιος προχωρημένος άνθρωπος φέρει μέσα του την αρμονία, γιατί όλες του οι χορδές πάλλονται!

Αλλά ας επιστρέψουμε στη σκέψη που προσέκλυσε τις ξένες μορφές αποκτώντας όλο και περισσότερη δύναμη. Στο τέλος αυτή η σκέψη βγαίνει από σένα με ισχυρά κύματα ενέργειας, διαπερνά την αύρα του ατομικού σου προσώπου και ασκεί μια επίδραση πάνω στο ευρύτερο περιβάλλον σου.

Αυτή η διαδικασία γενικά αποκαλείται μαγνητισμός του προσώπου. Οι μη μυημένοι λένε: «Έχεις μια ακτινοβολία!» Ανάλογα με την φύση σου μπορεί η ακτινοβολία σου να είναι ευχάριστη ή δυσάρεστη. Να προσελκύει ή να απωθεί. Οπωσδήποτε όμως την αισθάνονται οι άλλοι!

Και όμως δεν εκπέμπεις καμία ακτινοβολία! Αυτό που παράγει το ανάλογο αίσθημα στους άλλους είναι ότι εσύ προσελκύεις μαγνητικά όλα όσα σου μοιάζουν πνευματικά. Άρα η προσέλκυση είναι αυτό που γίνεται αισθητό στους συνανθρώπους σου. Αλλά και σε αυτή την περίπτωση υπάρχει μια αλληλεπίδραση. Με το να έρθει σε επαφή μαζί σου, ο άλλος νιώθει καθαρά τη δύναμή σου και έτσι αναπτύσσεται αυτό που λέμε «συμπάθεια».

Να έχεις πάντα υπόψη σου: Κάθε τι πνευματικό έχει, σύμφωνα με τους όρους μας, μια μαγνητική ιδιότητα. Επίσης σου είναι γνωστό ότι το ισχυρότερο στοιχείο πάντα υπερνικά το πιο αδύνατό του λόγω της ελκτικής και απορροφητικής δύναμης που εξασκεί. Έτσι «χάνει ο πτωχός (ο αδύνατος) και τα λίγα που κατέχει». Γίνεται εξαρτώμενος.

Αυτό που του συμβαίνει δεν είναι αδικία, αλλά συντελείται σύμφωνα με θείους νόμους. Ο άνθρωπος δεν χρειάζεται παρά μόνο να καταβάλει σοβαρές προσπάθειες, να το θελήσει πραγματικά και θα είναι προστατευμένος από τέτοιες συνέπειες.

Στη συνέχεια θα ρωτήσεις μάλλον: Τι συμβαίνει όταν όλοι θέλουν να είναι ισχυροί; Όταν τίποτε πια δεν μπορεί να αφαιρεθεί από κανέναν; Τότε, αγαπητέ φίλε, *θα υπάρχει μια εκούσια ανταλλαγή*, η οποία βασίζεται στον νόμο ότι μόνο στο «δούναι» έγκειται η δυνατότητα του «λαβείν». Δεν πρόκειται επομένως να έχουμε καμιά στασιμότητα, μόνο που θα λείπει κάθε τι το υποδεέστερο.

Έτσι εξηγείται ότι η αδράνεια οδηγεί πολλούς στην πνευματική εξάρτηση και καμιά φορά στην ανικανότητα ν' αναπτύξουν δικές τους σκέψεις.

Πρέπει να τονιστεί ότι προσελκύονται μόνο τα ομοειδή. Γι' αυτό και η ρήση: «Όμοιος ομοίω αεί πελάζει.» Έτσι, οι πότες βρίσκονται πάντα μεταξύ τους, οι καπνιστές «αλληλοσυμπαθούνται», το ίδιο συμβαίνει με τους κουτσομπόληδες, χαρτοπαίκτες και ούτω καθ' εξής. Αλλά και οι ευγενείς στο πνεύμα άνθρωποι συνέρχονται, για να επιτελέσουν από κοινού έναν υψηλό σκοπό.

Αλλ' ας προχωρήσουμε: Αυτό που προσελκύεται πνευματικά στο τέλος εκδηλώνεται και *υλικά*, επειδή κάθε τι πνευματικό διεισδύει στην πυκνή ύλη. Γι' αυτό πρέπει να λάβουμε υπόψη μας τον νόμο της αναδρομικής ενέργειας, μια και η σκέψη διατηρεί πάντα μια σύνδεση με την καταγωγή της προκαλώντας αντανakλάσεις.

Εδώ μιλάω μόνο για τις *πραγματικές* σκέψεις που φέρουν μέσα τους τη ζωογόνο δύναμη της ψυχικής διαίσθησης. Δεν μιλάω για την κατασπατάληση της νοητικής δύναμης του εγκεφάλου, ενός εργαλείου που σου εμπιστεύθηκε, το οποίο όμως σχηματίζει μόνο παροδικές σκέψεις που στην αταξία τους φανερώνονται σαν νεφελώδη σχήματα και ευτυχώς διασκορπίζονται γρήγορα. Τέτοιου είδους λογισμοί σου κοστίζουν μόνο χρόνο και δύναμη και σπαταλάς ένα πολύτιμο αγαθό.

Εάν, για παράδειγμα, συλλογίζεσαι κάτι πολύ εντατικά, τότε ο συλλογισμός σου αποκτά μέσα σου με τη δύναμη της σιωπής έναν έντονο μαγνητισμό. Έτσι η σκέψη σου προσελκύει κάθε τι όμοιο και γονιμοποιείται. Ωριμάζει και ξεπερνά τα πλαίσια του συνηθισμένου, διεισδύει

μάλιστα και σε άλλες σφαίρες και δέχεται από εκεί την επιρροή υψηλότερων σκέψεων ... την έμπνευση! Άρα στην περίπτωση της έμπνευσης η βασιική ιδέα πρέπει να ξεκινήσει από σένα σε αντίθεση με αυτό που κάνει ένα μέντιουμ. Εσύ πρέπει να κτίσεις μια γέφυρα προς τον άλλο κόσμο, για ν' αντλήσεις συνειδητά από την πηγή του πνεύματος.

Γι' αυτό το λόγο, η έμπνευση δεν έχει καμιά σχέση με τις ιδιότητες ενός μέντιουμ.

Με τις επιρροές που δέχεται, η σκέψη ωριμάζει μέσα σου. Αρχίζεις να την υλοποιείς και εκτελείς, αφού *συμπυκνωθούν με τη βοήθεια της δικής σου δύναμης*, αυτά που προηγούμενα αιωρούνταν σαν πληθώρα λεπτομερών στοιχείων ως σκεπτομορφές στο σύμπαν.

Έτσι δημιουργείς *μια καινούργια μορφή* συνενώνοντας και συμπυκνώνοντας στοιχεία τα οποία πνευματικώς προϋπήρχαν! Γι' αυτό και παρατηρείται σε ολόκληρη τη Δημιουργία ότι αλλάζουν μόνο οι μορφές, όλα τα άλλα είναι αιώνια και αδιάλυτα.

Να αποφεύγεις τους συγκεχυμένους λογισμούς και κάθε επιπολαιότητα στο στοχασμό. Κάθε αμέλεια θ' αποβεί σε βάρος σου, γιατί γρήγορα θα καταντήσεις έρμαιο ξένων επεμβάσεων, με αποτέλεσμα να γκρινιάξεις, να γίνεσαι κυκλοθυμικός και άδικος απέναντι στο περιβάλλον σου.

Αν έχεις μια σκέψη αληθινή και εμμένεις σ' αυτήν, τότε η συσσωρευμένη δύναμη τελικά θα ωθήσει τη σκέψη προς την υλοποίηση. Και αυτό γιατί η εξέλιξη οποιουδήποτε γεγονότος διαδραματίζεται στην ουσία στο πνευματικό επίπεδο *εφόσον κάθε ενέργεια είναι αποκλειστικά και μόνο πνευματική!* Αυτά που ύστερα σου γίνονται ορατά είναι οι τελευταίες επιδράσεις μιας προηγούμενης πνευματικο-μαγνητικής διαδικασίας, η οποία συντελείται αδιάκοπα και τακτικά, σύμφωνα πάντα με μια καθιερωμένη τάξη πραγμάτων.

Παρατήρησε και όταν σκέπτεσαι και αισθάνεσαι θα έχεις σύντομα την απόδειξη, ότι η αληθινή ζωή στην πραγματικότητα δεν μπορεί παρά να είναι η *πνευματική ζωή*. Στο πνεύμα και μόνο σ' αυτό βρίσκεται η πηγή και η εξέλιξη κάθε ζωής. Πρέπει ν' αποκτήσεις την πεποίθηση ότι όλα αυτά που βλέπεις με τα μάτια του σώματός σου είναι στην πραγματικότητα μόνο τα αποτελέσματα του αεί κινούντος πνεύματος.

Κάθε πράξη, ακόμα και η παραμικρή κίνηση ενός ανθρώπου, είναι

απότοκος μιας πνευματικής θέλησης που προηγείται. Τα σώματα χρησιμεύουν μόνο ως πνευματικώς ζωογονημένα εργαλεία τα οποία διαμορφώθηκαν μέσα από τη συμπύκνωση που προκαλεί η δύναμη του πνεύματος. Το ίδιο ισχύει και για τα δένδρα, τις πέτρες και τη γη ολόκληρη. Όλα πήραν ζωή από το δημιουργικό πνεύμα, από αυτό διέπονται και από αυτό κινούνται.

Εφόσον, λοιπόν, όλος ο υλικός κόσμος, δηλαδή τα επίγεια ορατά πράγματα, δεν είναι παρά εκλάμψεις της πνευματικής ζωής, δεν θα σου είναι δύσκολο να καταλάβεις ότι ανάλογα με την ποιότητα της πνευματικής ζωής που μας περιβάλλει *άμεσα* διαμορφώνονται και οι *επίγειες συνθήκες ζωής*. Η λογική συνέπεια είναι σαφής: ο άνθρωπος εξαιτίας της προνοητικής σοφίας που έγκειται στη Δημιουργία, είναι εξουσιοδοτημένος να διαμορφώσει τις συνθήκες ζωής του με την δύναμη του ίδιου του Δημιουργού. Μακάριος αυτός που την αξιοποιεί προς το καλό! Αλίμονο όμως σ' αυτόν που παρασύρεται να τη χρησιμοποιήσει για ευτελείς σκοπούς!

Το πνεύμα του ανθρώπου ωστόσο περιβάλλεται και συσκοτίζεται από τα γήινα πάθη του, τα οποία άχρηστα κολλούν επάνω του σαν βάρη που τον καταπιέζουν. Οι σκέψεις του όμως εξακολουθούν να είναι θεληματικές πράξεις, στις οποίες ενυπάρχει η δύναμη του πνεύματος. *Ο άνθρωπος είναι εκείνος που έχει την απόφαση να σκεφθεί καλά ή άσχημα, και μπορεί επομένως να διευθύνει τη Θεία δύναμη προς το καλό όπως και στο κακό!* Αυτή είναι η ευθύνη που φέρει ο άνθρωπος. Και δεν θα εκλείψει η αμοιβή γι' αυτά που αποφάσισε, αλλ' ούτε και η τιμωρία του, γιατί τα αποτελέσματα των σκέψεων επιστρέφουν στην αφετηρία τους λόγω της έναρξης της αλληλεπίδρασης, η οποία ποτέ δεν ξαστοχά και λειτουργεί αμετάβλητα, θα έλεγε κανείς ανελέητα. Γι' αυτό και είναι αδωροδόκτητη, αυστηρή και δίκαιη! Άλλωστε, τα ίδια δεν λέμε και για τον Θεό;

Η στάση πολλών εχθρών της πίστewς που απορρίπτουν σήμερα την έννοια της θεότητας δεν μπορεί να μειώσει την πραγματικότητα των δεδομένων που ανέφερα. Αυτοί δεν χρειάζεται παρά ν' αφήσουν τη λέξη «Θεός» και ν' ασχοληθούν σοβαρά με αυτά που λέει η επιστήμη και θα βρουν *ακριβώς τα ίδια*, μόνο που διατυπώνονται με διαφορετικά λόγια. Άρα δεν είναι γελοίο να φιλονικήσουμε για αυτό το θέμα;

Κανείς άνθρωπος δεν μπορεί να παρακάμψει τους νόμους της φύσης, ούτε ν' αγνοεί το κύρος τους. Ο Θεός είναι η δύναμη που προωθεί τους νόμους αυτούς, είναι η δύναμη που κανείς δεν την έχει συλλάβει ακόμη, που κανείς δεν έχει δει, αλλά που τις επιδράσεις της ο καθένας, με δεδομένο ότι θέλει, θα πρέπει να τις βλέπει καθημερινά, κάθε ώρα, κάθε κλάσμα του δευτερολέπτου. Τις διαισθάνεται και τις παρατηρεί, φτάνει να ρίξει το βλέμμα του στα βάθη του εαυτού του, να δει τα ζώα, οποιοδήποτε δέντρο ή λουλούδι, να παρατηρήσει τις ίνες ενός φύλλου την ώρα που διογκώνεται και ξεφυτρώνει από το περιβλήμα του για να φτάσει στο φως.

Δεν είναι λοιπόν τύφλωση ν' αντιστέκεται κανείς τόσο επίμονα σ' αυτά τα δεδομένα, ενώ όλοι, και οι πιο αλύγιστοι ακόμη αρνητές, διαπιστώνουν την ύπαρξη αυτής της δύναμης και την αναγνωρίζουν; Τι τους εμποδίζει να ονομάσουν Θεό αυτή την αναγνωρισμένη δύναμη; Πρόκειται για παιδικό πείσμα; Ή μήπως ντρέπονται να παραδεχθούν, πως χρόνια ολόκληρα προσπαθούσαν ν' αγνοήσουν κάτι που ανέκαθεν ήξεραν ότι υπάρχει;

Πιθανόν να μην είναι τίποτε από όλα αυτά. Μάλλον η αιτία είναι πως η εικόνα της θεότητας που παρουσιάστηκε στην ανθρωπότητα από τόσες πλευρές ήταν τόσο παραμορφωμένη ώστε τελικά αυτοί που έψαχναν με σοβαρότητα αδυνατούσαν να τη δεχθούν. Η δύναμη του Θεού, που τα περιλαμβάνει και τα διαποτίζει όλα, δεν μπορεί παρά να μειωθεί και να εξευτελισθεί ενόψει της απόπειρας να συμπιεσθεί στα πλαίσια μιας συγκεκριμένης εικόνας!

Σε τελευταία ανάλυση καμία εικόνα δεν συμβιβάζεται με την έννοια του Θεού! Ακριβώς για τον λόγο ότι κάθε άνθρωπος φέρνει μέσα του την ιδέα του θεού, αντιτίθεται ασυνείδητα σε κάθε περιορισμό της μεγάλης και ασύλληπτης δύναμης που τον γέννησε και τον διευθύνει.

Το δόγμα ευθύνεται για το ότι πολλοί ξεπερνούν κάθε όριο στη διαμάχη τους, πολλές φορές παρά την αντίθετη πεποίθηση που κατοικεί στο εσωτερικό τους.

Πλησίασε όμως η ώρα μιας πνευματικής αφύπνισης, μιας ορθής ερμηνείας των λόγων του Λυτρωτή, μιας σωστής εκτίμησης του λυτρωτικού έργου του, επειδή ο Χριστός έφερε τη λύτρωση από το σκοτάδι επισημαίνοντας το δρόμο προς την Αλήθεια, δείχνοντας ως άνθρωπος

το δρόμο προς τα ύψη του φωτός! Και με το αίμα του στο Σταυρό επισφράγισε την πεποίθησή του!

Η Αλήθεια ποτέ δεν ήταν διαφορετική. Όπως ήταν άλλοτε, έτσι είναι και τώρα κι έτσι πρόκειται να είναι και ύστερα από χιλιετίες, διότι η Αλήθεια είναι αιώνια!

Γι' αυτό μάθετε τους νόμους που ενυπάρχουν στο μεγάλο βιβλίο της Δημιουργίας. Το να συμμορφωθείς προς αυτούς σημαίνει ν' αγαπάς το Θεό! Με την αγάπη σου αυτή δεν πρόκειται να διαταράσσεις με παραφωνίες την αρμονία που υπάρχει, αλλ' αντίθετα συνεισφέρεις σ' αυτήν, ώστε ν' ανθίσει η αρμονική συμφωνία των ήχων σε όλο το μεγαλείο της.

Αν τώρα πεις: υποτάσσομαι εθελοντικά στους υφιστάμενους νόμους της φύσης, γιατί είναι για το καλό μου, ή αν πεις: προσαρμόζομαι στο θέλημα του Θεού, το οποίο εκδηλώνεται στους φυσικούς νόμους, ή στην ασύλληπτη δύναμη η οποία διέπει τους φυσικούς νόμους ... ουσιαστικά ποια είναι η διαφορά; Η δύναμη υπάρχει, την αναγνωρίζεις και δεν μπορείς παρά να την αναγνωρίζεις διότι δεν σου απομένει τίποτε άλλο από τη στιγμή που συλλογίζεσαι έστω και λίγο ... και έτσι αναγνωρίζεις αυτομάτως τον Θεό, τον Δημιουργό σου!

Αυτή η δύναμη δρα μέσα σου και όταν συλλογίζεσαι! Γι' αυτό μην την ξεοδεύεις καταχρηστικά για το κακό, αλλά να σκέφτεσαι το καλό! Μην ξεχνάς ποτέ το εξής: όταν συλλογίζεσαι μεταχειρίζεσαι θεϊκή δύναμη με την οποία μπορείς να κατορθώσεις τους πιο αγνούς και υψηλούς σκοπούς!

Φροντίζε να έχεις συνεχώς υπόψη σου ότι οι συνέπειες των συλλογισμών πάντα επιστρέφουν σε σένα ανάλογα με την δύναμη, το μέγεθος και την έκταση της ενέργειας των σκέψεων, πράγμα που ισχύει τόσο για το καλό όσο και για το κακό.

Επειδή όμως η σκέψη έχει πνευματική υπόσταση, οι συνέπειες επιστρέφουν με τρόπο πνευματικό. Σε βρίσκουν επομένως είτε εδώ στη γη είτε μετά το θάνατό σου στο πνευματικό επίπεδο. Οι συνέπειες της σκέψης, ακριβώς επειδή είναι πνευματικές, δεν είναι δεμένες με την ύλη. Αυτό σημαίνει ότι η διάλυση του φυσικού σώματος δεν σε απαλλάσσει από τις συνέπειες των σκέψεών σου! Αργά ή γρήγορα, είτε εδώ είτε στον άλλο κόσμο, η ανταπόδοση θα έρθει ασφαλώς με τα αποτελέσματα που επιστρέφουν.

Διατηρείς με όλα τα έργα σου μια σταθερή πνευματική σύνδεση. Ακόμα και τα επίγεια υλικά έργα έχουν εξαιτίας της σκέψης που τα δημιούργησε μια πνευματική καταγωγή και παραμένουν υπαρκτά ακόμα κι αν έχουν εξαφανισθεί όλα τα επίγεια. Ως εκ τούτου, είναι αληθής η φράση: «Τα έργα σου σε περιμένουν, εφόσον πρωτύτερα δεν σε έχουν βρει ακόμα οι αντίκτυποί τους.»

Εάν κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης των αντίκτυπων αυτών βρίσκεσαι ακόμα ή πάλι εδώ στη γη, η δύναμη των επενεργειών από το πνευματικό φανερώνεται *ανάλογα με το είδος τους*, το οποίο μπορεί να είναι ή καλό ή κακό, στην κοινωνική κατάσταση που ζεις, στο προσωπικό περιβάλλον σου ή κατευθείαν στον ίδιο τον εαυτό σου, ακόμη και στο σώμα σου.

Εδώ πρέπει να τονιστεί άλλη μια φορά *ότι η πραγματική αληθινή ζωή διαδραματίζεται στο πνευματικό χώρο!* Και αυτή δεν γνωρίζει ούτε τον χώρο ούτε τον χρόνο κι επομένως αγνοεί και έναν ανάλογο διαχωρισμό. Βρίσκεται υπεράνω κάθε γήινου προσδιορισμού. Για τον λόγο αυτό, οι συνέπειες θα σε βρουν οπουδήποτε και να είσαι και τη στιγμή εκείνη κατά την οποία, σύμφωνα με τους αιώνιους νόμους, οι αντίκτυποι σου επιστρέφουν στο σημείο της αφετηρίας τους. Τίποτα δεν χάνεται, όλα γυρίζουν πίσω.

Έτσι λύνεται και ένα ερώτημα που τίθεται πολύ συχνά, δηλαδή πώς είναι δυνατόν προφανώς καλοί άνθρωποι καμιά φορά να υποφέρουν τόσα πολλά στη ζωή τους σε σημείο που να θεωρείται αδικία. *Πρόκειται για αντίκτυπους που νομοτελειακά έπρεπε να εκδηλωθούν!*

Τώρα ξέρεις την απάντηση της ερώτησης. Το εκάστοτε σώμα σου δεν παίζει κανένα ρόλο σε αυτή την περίπτωση. Το σώμα σου δεν είσαι εσύ ο ίδιος, δεν είναι ολόκληρος ο «εαυτός» σου, αλλά ένα εργαλείο που επέλεξες ή που έπρεπε να πάρεις ανάλογα με τους νόμους της πνευματικής ζωής, τους οποίους μπορείς να ονομάσεις και συμπαντικούς νόμους, αν έτσι σου είναι πιο κατανοητοί. Η εκάστοτε επίγεια ζωή είναι μόνο ένα σύντομο χρονικό διάστημα της πραγματικής σου ύπαρξης.

Θα ήταν βέβαια μια θλιβερή διαπίστωση αν δεν θα υπήρχε καμιά διέξοδος, καμιά εξουσία προστατευτική που θα μπορούσε ν' αποτρέψει μερικά δεινά. Θα μπορούσε κανείς να αποθαρρυνθεί μόλις ξυπνήσει πνευματικά προτιμώντας να κοιμηθεί στην παλιά του ρουτίνα. Αφού

δεν ξέρει τι τον περιμένει, πόσους αντίκτυπους του παρελθόντος του επιφυλάσσει το μέλλον του! Ή, όπως λέει ο κόσμος: «Τι πρέπει να εξοφλήσει.»

Ωστόσο, μη σε νοιάζει αυτό μόλις ξυπνήσεις πνευματικά. Η σοφή διαρρυθμίση της Κτίσεως σου προσφέρει και έναν δρόμο να σωθείς. Είναι εκείνη η *δύναμη της καλής θέλησης*, στην οποία έχω αναφερθεί και αλλού τονίζοντας ότι περιορίζει και μάλιστα παραμερίζει τους κινδύνους από το «κάρμα» που πρόκειται να εκπληρωθεί.

Το Πνεύμα του Πατρός φρόντισε να σου παραδώσει ακόμη και αυτό. Η δύναμη της καλής θέλησης δημιουργεί γύρω σου έναν κύκλο που μπορεί να διαλύσει ή τουλάχιστον να αποδυναμώσει σε μεγάλο βαθμό καθετί το κακό που πάει να σου επιτεθεί, ακριβώς έτσι όπως η ατμόσφαιρα προστατεύει την υδρόγειο.

Η δύναμη της καλής θέλησης, όμως, αυτή η δυνατή ασπίδα, τρέφεται και προωθείται από την ισχύ της σιωπής.

Γι' αυτό εξακολουθώ και επιμένω να λέω σε εσάς που αναζητάτε την αλήθεια: «Διατηρείτε καθαρή την εστία των σκέψεών σας και ύστερα γυμνασθείτε πρωτίστως στη μεγάλη ισχύ της σιωπής προκειμένου ν' ανυψωθείτε.»

Ο Πατήρ σας έχει δώσει τη δύναμη για όλα! Εσείς δεν χρειάζεται παρά ν' αξιοποιήσετε τη δύναμη αυτή!

Η ΑΝΟΔΟΣ

Μην μπλέκεστε στα δίχτυα εσείς που πορεύεστε προς τη γνώση, αλλ' ανοίξτε τα μάτια σας!

Σύμφωνα μ' έναν αιώνιο νόμο, επάνω σας βαραίνει μια αναπότρεπτη υποχρέωση να πληρώσετε για τα λάθη σας, που ποτέ δεν μπορείτε να τη μεταθέσετε σε άλλους. Κανένας δεν μπορεί να σας απαλλάξει από όσα επωμίξετε με τις σκέψεις σας, τα λόγια σας ή τα έργα σας εκτός από τον ίδιο τον εαυτό σας! Για σκεφθείτε, διαφορετικά η Θεία δικαιοσύνη θα ήταν κενός λόγος και μαζί της όλα τ' άλλα θα γίνονταν ερείπια.

Απελευθερωθείτε, λοιπόν! Μην αργοπορείτε ούτε μια ώρα να βάλετε ένα τέρμα σ' αυτή την ανάγκη! Η ειλικρινής θέληση για το καλό και τη βελτίωση ενισχυμένη από μια ενδόμυχη αληθινή προσευχή, *φέρει τη λύτρωση!*

Χωρίς την ειλικρινή και σταθερή θέληση για το καλό ποτέ δεν μπορείτε να αποδεσμευθείτε από τα λάθη του παρελθόντος. Ότι είναι ευτελές αυτοτροφοδοτείται συνεχώς, με αποτέλεσμα να ξαναδημιουργείται ένα βάρος το οποίο απαιτεί την πλήρη και αδιάκοπη αποπληρωμή, έτσι ώστε με τη διαρκή αυτή ανανέωση θα σας φαίνεται σαν να πρόκειται για ένα *μοναδικό* ελάττωμα ή πάθος! Ωστόσο, πρόκειται για μια μακρά αλυσίδα που δεν έχει τέλος γιατί ολοένα σας ξαναδένει πριν προλάβουν ακόμα να λυθούν τα προηγούμενα δεσμά.

Έτσι, ποτέ δεν θα υπάρχει λύτρωση επειδή θα βρίσκεστε συνεχώς κάτω από ανάγκη εξιλέωσης. Είναι σαν μια αλυσίδα που σας κρατά στο έδαφος και ο κίνδυνος να βουλιάξετε ακόμα περισσότερο είναι μεγάλος. Βάλτε τα δυνατά σας επιτέλους να επιδιώκετε την καλή θέληση είτε εσείς που είστε ακόμα σ' αυτό τον κόσμο είτε εσείς που βρίσκεστε κίβλας σ' αυτό που αποκαλείτε Υπερέραν! Η σταθερά καλή θέληση βάζει ένα *οριστικό* τέλος σε αυτή την ανάγκη εξιλέωσης, επειδή αυτός που έχει καλή θέληση κι ενεργεί για το καλό δεν προσφέρει νέα τροφή για μια ακόμη υποχρεωτική εξιλέωση. Έτσι, έρχεται η απελευθέρωση, η λύτρωση, που μόνο αυτή επιτρέπει την άνοδο προς το Φως. *Ακούστε αυτή την προειδοποίηση! Δεν υπάρχει άλλος δρόμος για σας! Για κανέναν!*

Ταυτόχρονα όμως μπορείτε να είστε όλοι βέβαιοι ότι ποτέ δεν είναι

αργά. Βέβαια, από το βάρος μιας μεμονωμένης πράξης πρέπει να εξαγνισθείτε, να αποδεσμευθείτε. Από τη στιγμή όμως που η προσπάθειά σας για το καλό γίνεται πραγματικότητα βάζετε το ορόσημο για το τέλος της εξιλεωτικής διαδικασίας. Να είστε βέβαιοι ότι κάποτε αυτό το τέλος θα έρθει σίγουρα κι έτσι θ' αρχίσει η άνοδός σας! Τότε μπορείτε να ξεκινήσετε με χαρά να ξεπληρώνετε το τίμημα των λαθών του παρελθόντος. Οτιδήποτε κι αν συναντήσετε μπροστά σας θα είναι για τη σωτηρία σας και θα σας φέρει πιο κοντά στην ώρα της λύτρωσης, της απελευθέρωσης.

Καταλαβαίνετε τώρα την αξία της συμβουλής μου όταν σας λέω να ξεκινήσετε με όλη τη δύναμή σας να επιδιώκετε την καλή θέληση και την αγνή σκέψη; Να μην παραιτηθείτε από την προσπάθεια αυτή, αλλ' αντίθετα να την επιδιώκετε με όλο τον πόθο και με όλη την ενέργειά σας! Η προσπάθεια είναι αυτή που σας ανυψώνει! Μεταμορφώνει εσάς και το περιβάλλον σας!

Να έχετε υπόψη σας ότι η διάρκεια κάθε γήινης ύπαρξης είναι ένα σύντομο σχολείο και ότι εγκαταλείποντας το γήινο σώμα δεν έρχεται και το τέλος σας. Θα ζείτε και θα πεθαίνετε συνεχώς! Θα απολαμβάνετε συνεχή ευτυχία ή θα υποφέρετε χωρίς τελειωμό!

Όποιος φαντάζεται ότι έχει «ξεμπλέξει» με τον ενταφιασμό του ασ φύγει κι ασ τραβήξει το δρόμο του, γιατί δεν επιζητεί παρά την αυταπάτη. Έντρομος κάποτε θα αντιμετωπίσει την Αλήθεια και ... αναγκαστικά θ' αρχίσει την πορεία των παθών! Απογυμνωμένος από την προστασία του σώματος, το οποίο με την πυκνότητά του τον περιέβαλε σαν ένα ανάχωμα, ο αληθινός εαυτός του θα ελκυσθεί από καθετί που του μοιάζει, θα περικυκλωθεί απ' αυτό και θα κρατιέται δέσμιος.

Η ειλικρινής θέληση μιας αποφασιστικής προσπάθειας για βελτίωση, η οποία θα μπορούσε να τον ελευθερώσει και να τον ανυψώσει, γίνεται όλο και πιο δύσκολη, αν όχι αδύνατη για μεγάλο χρονικό διάστημα. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι δέχεται αποκλειστικά την επίδραση ενός ομοειδούς περιβάλλοντος, στο οποίο δεν υπάρχει καμιά φωτεινή σκέψη που θα μπορούσε να τον ξυπνήσει και να τον στηρίξει. Θα χρειασθεί να υποφέρει διπλάσια κάτω από το βάρος όλων αυτών που δημιουργήσε.

Γι' αυτό το λόγο μια ανοδική πορεία θα είναι τότε πολύ πιο δύσκολη

απ' ότι θα ήταν μ' ένα σώμα με σάρκα και οστά, όπου το καλό βαδίζει δίπλα στο κακό, πράγμα το οποίο μόνο με την προστασία του γήινου σώματος είναι δυνατό, διότι ... αυτή η επίγεια ζωή είναι ένα σχολείο, όπου σε κάθε «εγώ» προσφέρεται η δυνατότητα της εξέλιξης σύμφωνα με την ελεύθερη βούλησή του.

Γι' αυτό το λόγο συγκεντρώστε επιτέλους τις δυνάμεις σας! Ο καρποί κάθε σκέψης ξαναγυρίζουν σε σας. Είτε σ' αυτόν είτε στον άλλο κόσμο, εσείς πρόκειται να τους γευθείτε! Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί ν' αποφύγει αυτή τη συνέπεια!

Σε τι συμφέρει ένας στρουθοκαμηλισμός προστά σ' αυτή την πραγματικότητα; Αντιμετωπίστε τα πράγματα κατά πρόσωπο! Με τον τρόπο αυτό όλα γίνονται πιο εύκολα για σας διότι στην επίγεια ζωή μπορεί να προχωρήσει κανείς πιο γρήγορα προς τα εμπρός.

Αρχίστε! Έχοντας όμως συνείδηση ότι όλα τα παλιά πρέπει ν' αντισταθμιστούν. Μην περιμένετε όπως πολλοί ανόητοι η ευτυχία να πέσει ουρανοκατέβατη στα πόδια σας. Ίσως μερικοί από σας να έχουν ακόμα να λύσουν τους κρίκους μιας τεράστιας αλυσίδας. Εκείνος που αποθαρρύνεται για αυτό το λόγο βλέπει μόνο τον εαυτό του, γιατί αυτή τη δουλειά κανένας άλλος δεν μπορεί να την κάνει στη θέση του. Με τους δισταγμούς του τα κάνει όλα πιο δύσκολα, αν όχι αδύνατα για πολύ καιρό.

Όλα αυτά θα έπρεπε να τον παρακινήσουν να μην καθυστερήσει ούτε μια στιγμή, γιατί μόνο αφού κάνει το πρώτο βήμα αρχίζει να ζει! Ευτυχισμένος εκείνος που θαρραλέα ξεκινά· θα σπάει ένας κρίκος μετά τον άλλον κι έτσι ελευθερώνεται. Με τεράστια άλματα θα μπορέσει να ορμήσει προς τα εμπρός, ξεπερνώντας με αλαλαγμούς χαράς και ευγνωμοσύνης και τα τελευταία εμπόδια· γιατί θα γίνει ελεύθερος!

Οι πέτρες που με τη μέχρι τώρα λαθεμένη δράση του είχαν στοιβαχθεί προστά του σαν ένα τείχος, το οποίο εμποδίζει *αναγκαστικά* την πορεία προς τα εμπρός, δεν πρόκειται ν' αφαιρεθούν, αλλ' αντίθετα θα τοποθετηθούν με φροντίδα προστά του για να τις αναγνωρίσει και να τις υπερπηδήσει, αφού οφείλει ο ίδιος να επανορθώσει όλα του τα λάθη. Μ' έκπληξη και θαυμασμό θα δει γρήγορα ολόγυρά του να κυβερνάει η αγάπη αμέσως μόλις δείξει την καλή του θέληση.

Με τρόπο στοργικό τού διευκολύνεται ο δρόμος, όπως ακριβώς κά-

νει η μητέρα για το παιδί στα πρώτα του βήματα. Ας υποθέσουμε ότι υπάρχουν γεγονότα της μέχρι τώρα ζωής του τα οποία ενδόμυχα τον γεμίζουν τρόμο και που θα προτιμούσε να τ' αφήσει να κοιμούνται για πάντα ... τελείως απροσδόκητα θα τα βρει μπροστά του! Πρέπει ν' αποφασίσει, να ενεργήσει. Έκδηλα τον αναγκάζει η αλυσιδωτή σειρά των γεγονότων. Εάν τολμήσει να κάνει το πρώτο βήμα έχοντας εμπιστοσύνη στη νίκη της καλής θέλησης, τότε λύνεται ο μοιραίος κόμπος κι ελευθερώνεται.

Ωστόσο, μόλις πληρώσει την πρώτη οφειλή, τον πλησιάζει η δεύτερη με οποιαδήποτε μορφή σαν ν' απαιτούσε κι αυτή να εξοφληθεί.

Έτσι σπάνε ένας-ένας οι κρίκοι που τον στένευαν και τον καταπίεζαν. Ανακουφίζεται! Και το αίσθημα της ανακούφισης, που μερικοί από σας το έχετε ζήσει έστω και μια φορά, δεν είναι αυταπάτη, αλλά αποτέλεσμα μιας πραγματικότητας. Το πνεύμα που με τον τρόπο αυτόν ελευθερώνεται από την πίεση γίνεται ανάλαφρο και, σύμφωνα με τον νόμο της πνευματικής βαρύτητας, ορμά προς τα ύψη σε εκείνη την περιοχή στην οποία ανήκει ανάλογα με την ελαφρότητα που απέκτησε.

Έτσι συνεχίζει η άνοδός του προς το Φως το ποθητό. Η κακή θέληση καταπιέζει το πνεύμα και το βαρραίνει, ενώ η καλή θέληση το ανεβάζει ψηλά.

Ο Ιησούς σας έδειξε και σ' αυτό το σημείο τον απλό δρόμο που αλάνθαστα οδηγεί στον επιδιωκόμενο σκοπό. Εξέφρασε μια βαθιά αλήθεια όταν έλεγε απλά: *«Αγάπα τον πλησίον σου ως εαυτόν!»*

Με αυτά τα λόγια έδωσε το κλειδί για την ελευθερία και την άνοδο! Και αυτό γιατί ισχύει απαρέγκλιτα το εξής: ό,τι κάνετε για τον άλλον στην πραγματικότητα το κάνετε για τον εαυτό σας! Για εσάς τους ίδιους, γιατί, σύμφωνα με τους αιώνιους νόμους της Δημιουργίας, τα πάντα επιστρέφουν σε σας, το καλό και το κακό, είτε εδώ είτε στον άλλο κόσμο. Επιστρέφουν! Έτσι, αυτή η φράση σάς υποδεικνύει ποιος είναι ο πιο απλός δρόμος για το πώς πρέπει ν' αντιληφθείτε το βήμα προς την καλή θέληση.

Να δίνετε στον συνάνθρωπό σας *με τον τρόπο που είστε!* Δεν χρειάζεται απαραίτητα να προσφέρετε χρήματα και υλικά αγαθά. Τότε δεν θα μπορούσαν να προσφέρουν τίποτα αυτοί που δεν έχουν τέτοιες δυνατότητες. Και μέσα σ' αυτή την αυτοπροσφορά απέναντι στον συνάνθρωπο-

πο, την προσοχή κι εκτίμηση που του παρέχετε εθελοντικά, βρίσκεται το «αγάπα» που λέει ο Ιησούς. Αυτή είναι η βοήθεια που προσφέρετε στον πλησίον σας, γιατί έτσι του δίνετε την δυνατότητα ν' αποκτήσει τη δύναμη για ν' αλλάξει ο ίδιος ή για να συνεχίσει την ανοδική του πορεία.

Οι αντανakλαστικές ακτινοβολίες που δημιουργούνται ως αποτέλεσμα αυτής της πράξης σας θα σας ανυψώσουν γρήγορα λόγω των αλληλεπιδράσεών τους με το περιβάλλον. Θα αποκτάτε κι εσείς ολοένα και καινούργια δύναμη. Με θρίαμβο τότε θα τείνετε προς το Φως ...

Αξιολύπητοι παράφρονες όσοι μπορούν ακόμα να ρωτήσουν: «Τι κέρδος θα έχω αν αφήσω τις παλιές συνήθειες κι αλλάξω;»

Μήπως πρόκειται για εμπορική συναλλαγή; Ακόμη κι αν ο άνθρωπος κέρδιζε μόνο σε ανθρωπιά αποκτώντας μια ανυψωμένη υπόσταση, και πάλι θ' άξιζε τον κόπο με το παραπάνω. Αλλά το κέρδος είναι αφάνταστα μεγαλύτερο! Επαναλαμβάνω: Όταν αρχίζει κάποιος να δείχνει καλή θέληση, βάζει το ορόσημο για το τέλος της ανάγκης εξιλέωσης και από την οποία ποτέ δεν μπορεί να ξεφύγει. Κανείς άλλος δεν πρόκειται να πάρει τη θέση του σ' αυτό το θέμα.

Με την απόφαση της καλής θέλησης, λοιπόν, βάζει ένα προβλέψιμο τέλος στην ανάγκη εξιλέωσης. Αυτό το γεγονός αξίζει πολύ περισσότερο απ' όλους τους θησαυρούς του κόσμου. Έτσι απαλλάσσεται ο άνθρωπος από τις αλυσίδες της σκλαβιάς που ο ίδιος συνεχώς σφυρηλατεί. Σηκωθείτε, λοιπόν, από τον βαθύ ύπνο που εξουθενώνει. Αφήστε επιτέλους να έλθει η ώρα της αφύπνισης!

Απαλλαχθείτε από τη μέθη που σας παραλύει και σας κάνει να νομίζετε ότι εφόσον θα σας λυτρώσει ο Σωτήρας εσείς μπορείτε ξέγνοιαστα να λατρεύετε μόνο το «εγώ». Σαν να έφτανε στο τέλος της ζωής σας να γίνετε πιστοί, να μετανοήσετε και με την πίστη στο Σωτήρα και το έργο Του να φύγετε από τη γη! Παράφρονες που περιμένετε από το Θεό ένα τόσο κακόμοιρο, ελλιπές και αποσπασματικό έργο! Κάτι τέτοιο θα σημαίνει καλλιέργεια του κακού! Σκεφθείτε τα, λοιπόν, και απελευθερωθείτε!

ΕΥΘΥΝΗ

Το ζήτημα αυτό είναι πρωταρχικής σημασίας διότι οι περισσότεροι άνθρωποι προτιμούν ν' απαλλάσσονται από κάθε έννοια ευθύνης, μετατοπίζοντάς την οπουδήποτε αλλού, προκειμένου να μην την επωμισθούν οι ίδιοι. Λίγο τους ενδιαφέρει εάν με αυτή τη συμπεριφορά υποτιμούν τον εαυτό τους. Δείχνουν πραγματικά φειδωλοί όσον αφορά στην ανάληψη των ευθυνών τους, αλλά μόνο για να μπορούν έτσι να ζουν χωρίς ηθικούς φραγμούς μια ζωή κραιπάλης και ασυδοσίας.

Πόσο ευχάριστο θα ήταν, βέβαια, ατιμώρητα να μπορεί κανείς να εκπληρώνει κάθε επιθυμία του και να ικανοποιεί χωρίς όρια όλες του τις ορέξεις ακόμα και εις βάρος άλλων ανθρώπων. Οι άνθρωποι νόμοι εν ανάγκη παρακάμπτονται και οι συγκρούσεις με το νόμο αποφεύγονται. Οι πιο επιδέξιοι μάλιστα πραγματοποιούν κάτω από την τυπική κάλυψη των νόμων εντυπωσιακές απάτες και άλλες πράξεις κατακριτέες από ηθική άποψη. Όμως, παρ' όλα αυτά, συχνά αναγνωρίζονται ως άνθρωποι ιδιαίτερα ικανοί.

Έτσι, και με λίγη έστω εξυπνάδα θα ήταν εύκολο να ζούμε άνετα σύμφωνα με τις προσωπικές μας αντιλήψεις, εάν ... κάτι μέσα μας δεν ξυπνούσε ένα αίσθημα ανησυχίας που μας κάνει να αμφιβάλουμε για το εάν πράγματι η κατάσταση όπως τη διαμόρφωσαν οι επιθυμίες μας είναι καλή ή μήπως θα μπορούσε να είναι διαφορετική.

Κι έτσι είναι! Η πραγματικότητα είναι σκληρή και αδυσώπητη. Οι ανθρώπινες επιθυμίες στην περίπτωση αυτή δεν θα μπορούσαν να πετύχουν την παραμικρή αλλαγή. Ο νόμος παραμένει ακλόνητος: «Εκείνο που σπέρνει ο άνθρωπος το θερίζει πολλαπλάσιο!»

Αυτά τα λίγα λόγια περιέχουν και εκφράζουν πολύ περισσότερα απ' ό,τι νομίζουν μερικοί. Ανταποκρίνονται με απόλυτη ακρίβεια στη διαδικασία της αλληλεπίδρασης, έτσι όπως λειτουργεί πραγματικά στη Δημιουργία. Δεν θα μπορούσε να εκφραστεί με πιο κατάλληλο τρόπο. Όπως ακριβώς η συγκομιδή αποδίδει το πολλαπλάσιο της σποράς, έτσι και ο άνθρωπος καλείται πάντα να δεχθεί πολλαπλασιασμένα αυτά που ενεργοποιεί και εκπέμπει με τη διαίσθηση του πνεύματος, ανάλογα με το είδος της θέλησής του.

Επομένως ο άνθρωπος φέρνει την πνευματική ευθύνη όλων των πράξεών του. Αυτή η ευθύνη ξεκινά με την απόφαση που παίρνει και όχι με την τετελεσμένη πράξη, μια και η πράξη δεν είναι παρά το επακόλουθο της απόφασης. Και με την απόφαση αφυπνίζεται μια ισχυρή θέληση!

Δεν υπάρχει διαχωρισμός μεταξύ του επίγειου κόσμου και αυτού που αποκαλείται Υπερέραν. Η Δημιουργία αποτελεί αντίθετα ένα ενιαίο απέραντο Σύνολο. Τα ορατά στους ανθρώπους μέρη της, όπως και αυτά που τους είναι αόρατα, εμπλέκονται τα μεν στα δε σαν τα γρανάζια ενός καταπληκτικού, ακατάπαυστου μηχανισμού τέλεια συντονισμένου. *Ενιαίοι* νόμοι διέπουν το σύνολο, οι οποίοι σαν τις ίνες του νευρικού συστήματος ενεργοποιούνται αμοιβαία και βρίσκονται σε συνεχή αλληλεπίδραση, διαπερνώντας και συγκρατώντας τα πάντα!

Κάτω από αυτό το πρίσμα, πολύ σωστά οι σχολές και οι εκκλησίες κάνουν λόγο για παράδεισο και κόλαση, για Θεό και διάβολο. Αλλά είναι λάθος να επικαλούνται την ύπαρξη καλών ή κακών δυνάμεων. Αυτό θα είχε σαν αποτέλεσμα να βυθιστεί κάθε σοβαρός ερευνητής σε πλάνη και αμφιβολία. Γιατί εκεί όπου υπάρχουν δυο δυνάμεις λογικό είναι να υπάρχουν και *δυο* κυρίαρχοι, στη συγκεκριμένη περίπτωση δυο θεοί, ένας καλός και ένας κακός.

Αλλά δεν υπάρχει τέτοια περίπτωση!

Υπάρχει μόνο *ένας* Δημιουργός, ένας Θεός, και επομένως μόνο *μία* δύναμη που διαπερνά όλα τα υπαρκτά, τα ζωογονεί και τα κάνει να προοδεύουν!

Αυτή η αγνή δημιουργική θεϊκή δύναμη ρέει συνεχώς μέσα σ' όλη την Πλάση, ενυπάρχει και είναι αδιαχώριστη από αυτήν. Συναντάται παντού: στον αέρα, σε κάθε σταγόνα νερού, στον σχηματισμό των πετρωμάτων, στην ανάπτυξη των φυτών, στα ζώα και φυσικά και στον άνθρωπο. Δεν υπάρχει τίποτε που να μην την περιέχει.

Και αφού όλα τα διαπερνάει, διαποτίζει και τον άνθρωπο αδιάκοπα. Η φύση του ανθρώπου είναι τέτοια, ώστε θα μπορούσαμε να τον παρομοιάσουμε με έναν φακό ο οποίος συλλέγει τις ηλιακές ακτίνες που τον διαπερνούν και τις συγκεντρώνει σε ένα σημείο, οπότε η θερμοότητα αυξάνεται και δημιουργείται ανάφλεξη. Με τη δυνατότητα που του δίνει η ιδιαίτερη κατασκευή του, ο άνθρωπος συγκεντρώνει δια μέσου

της διαίσθησης τη δύναμη της Δημιουργίας που τον διαπερνά και την κατευθύνει συγκεντρωμένη με τις σκέψεις του.

Ανάλογα με το είδος της διαίσθησης και των συνεπαγόμενων σκέψεων, *οδηγεί* την αυτόματα ενεργούσα δημιουργική δύναμη του Θεού σε ωφέλιμα ή επιβλαβή αποτελέσματα!

Αυτή είναι η ευθύνη που καλείται ν' αναλάβει ο άνθρωπος! Σ' αυτήν βρίσκεται και η ελευθερία της βούλησής του!

Εσείς που με αγωνία ψάχνετε να βρείτε το σωστό δρόμο, γιατί δυσκολεύετε τόσο τα πράγματα; Φανταστείτε απλούστατα ότι σας διαπερνά η αγνή δύναμη του Δημιουργού και πως εσείς την κατευθύνετε με τις σκέψεις σας προς την καλή ή την κακή κατεύθυνση. Έτσι θα τα κατανοείτε όλα χωρίς ιδιαίτερη δυσκολία!

Σκεφτείτε ότι εξαρτάται απλά και μόνο από τη διαίσθηση και τον τρόπο σκέψης σας το εάν αυτή η τεράστια δύναμη θα προκαλέσει καλό ή κακό. Πόσο εποικοδομητική αλλά και πόσο καταστρεπτική είναι η δύναμη που σας έχει δοθεί με αυτό τον τρόπο!

Δεν χρειάζεται να ιδρώσετε, ούτε είναι αναγκαίο να αφοσιωθείτε σε κάποιες ασκήσεις αποκρυφισμού που σας οδηγούν μετά από κάθε λογής σωματικές και πνευματικές στρεβλώσεις σε κάποια βαθμίδα εντελώς ασήμαντη για την αληθινή πνευματική σας ανύψωση!

Αφήστε λοιπόν αυτούς τους ακροβατισμούς, που αποτελούν σπατάλη χρόνου και καταλήγουν τόσο συχνά σε τρομερά βασανιστήρια σαν τις αυτομαστιγώσεις και ασκητείες που συνηθίζονταν παλιά στα μοναστήρια. Πρόκειται για διαφορετικές όψεις του ίδιου πράγματος και δεν σας προσφέρουν τίποτα.

Οι λεγόμενοι διδάσκαλοι και μαθητές του αποκρυφισμού είναι στην κυριολεξία οι σύγχρονοι Φαρισαίοι! Σ' αυτούς ακριβώς αντικατοπτρίζονται οι Φαρισαίοι της εποχής του Ιησού του Ναζωραίου.

Σκεφτείτε με χαρά ότι με την απλή και αγαθή διαίσθηση και σκέψη σας μπορείτε να κατευθύνετε χωρίς κόπο τη μοναδική και τεράστια δύναμη της Δημιουργίας. Η δύναμη αυτή ενεργεί ανάλογα με τη διαίσθηση και τις σκέψεις σας. *Εργάζεται μόνη της*, αρκεί εσείς να την κατευθύνετε.

Η διαδικασία αυτή είναι ένα πολύ απλό και φυσικό γεγονός! Δεν χρειάζεται ιδιαίτερη πολυμάθεια, ούτε καν ανάγνωση και γραφή. Είστε προικισμένοι *όλοι* ισότιμα χωρίς την παραμικρή διάκριση!

Όπως ένα παιδί που παίζει μ' έναν διακόπτη μπορεί να ανοίξει το ηλεκτρικό ρεύμα με καταπληκτικά αποτελέσματα, έτσι και εσείς έχετε τη δυνατότητα να κατευθύνετε απλώς και μόνο με τις σκέψεις σας τη θεϊκή δύναμη.

Μπορείτε να χαίρεστε, μπορείτε να είστε υπερήφανοι, εάν χρησιμοποιείτε αυτή τη δύναμη για το καλό! Αλλά να τρέμετε, εάν τη σπαταλάτε άσκοπα ή ακόμα χειρότερα, αν την κατευθύνετε προς το κακό! Δεν θα μπορέσετε να ξεφύγετε από τους νόμους της αλληλεπίδρασης που είναι συνυφασμένοι με τη Δημιουργία! Ακόμα κι αν είχατε τα φτερά της Αυγής, το χέρι του Κυρίου, του οποίου τη δύναμη καταχραστήκατε, θα σας εύρισκε λόγω του νόμου της αλληλεπίδρασης που δρα αυτόματα, όπου κι αν κρύβεστε.

Το κακό επιτελείται με την ίδια αγνή θεϊκή δύναμη όπως και το καλό!

Ο τρόπος χρησιμοποίησης της ενιαίας θεϊκής δύναμης έχει αφεθεί στην ελεύθερη επιλογή του καθενός. Η επιλογή αυτή είναι που φέρνει μέσα της την ευθύνη την οποία κανείς δεν μπορεί ν' αποφύγει. Γι' αυτό προτρέπω τον καθένα που αναζητά:

«Να διατηρείς αγνή την εστία των σκέψεών σου, έτσι θα συμβάλεις στην ειρήνη και θα είσαι ευτυχισμένος!»

Χαρείτε, εσείς οι αμήτοι και αδύνατοι, γιατί και σε σας έχει δοθεί η ίδια εξουσία! Μην παιδεύεστε τόσο λοιπόν! Μην ξεχνάτε ότι η αγνή αυτοδημιουργική δύναμη του Θεού διαπερνά και σας και ότι είστε ικανοί να της δώσετε μια ορισμένη κατεύθυνση ανάλογα με το είδος της εσωτερικής διαίσθησης, της θέλησής σας, είτε προς το καλό είτε προς το κακό, καταστρέφοντας ή οικοδομώντας, φέρνοντας χαρά ή λύπη!

Το γεγονός ότι υπάρχει μία και μοναδική Θεία δύναμη εξηγεί γιατί σε κάθε τελικό αγώνα το σκοτός υποχωρεί μπροστά στο Φως, το κακό μπροστά στο καλό. Μόνοι εάν κατευθύνετε τη θεϊκή δύναμη προς το καλό, διατηρεί αναλλοίωτη την αρχική της καθαρότητα και γεννά περισσότερο δύναμη, ενώ στην αντίθετη περίπτωση εξασθενίζει. Επομένως είναι η *καθαρότητα* της δύναμης που παίζει πάντα αποφασιστικό ρόλο στην έκβαση κάθε τελικού αγώνα.

Τι είναι καλό και τι είναι κακό, ο καθένας το αισθάνεται βαθιά χωρίς να το εκφράζει. Ταλαιπωρώντας τη σκέψη σας πάνω σ' αυτό, το μόνο που θα καταφέρετε είναι σύγχυση. Ο αρρωστημένος στοχασμός είναι

σπατάλη δύναμης και μοιάζει μ' έναν βαλτότοπο ή βούρκο που καθετί το εφικτό το παραλύει, το περικυκλώνει και το πνίγει. Ζωογόνα ευθυμία, ωστόσο, σχίζει το φάσμα του σκοταδισμού. Δεν υπάρχει λόγος να είστε λυπημένοι και να αισθάνεστε καταπιεσμένοι!

Κάθε στιγμή μπορείτε να αρχίσετε το δρόμο προς τα ύψη και να διορθώσετε το παρελθόν, όποιο και αν είναι! Δεν χρειάζεται να κάνετε τίποτε παραπάνω από το να σκέπτεστε ότι σας διαπερνά αδιάκοπα η θείκη δύναμη. Θα διστάσετε τότε και εσείς οι ίδιοι να διοχετεύετε αυτή την αγνότητα στους ακάθαρτους αγωγούς πονηρών σκέψεων, αφού μπορείτε χωρίς κούραση και με τον ίδιο τρόπο να κατορθώσετε τα υψηλά και ευγενή. Αρκεί να την οδηγείτε, και η δύναμη θα ενεργήσει από μόνη της προς την επιθυμητή κατεύθυνση.

Κρατάτε την ευτυχία ή τη δυστυχία στα χέρια σας. Σηκώστε υπερήφανα το κεφάλι κι ελεύθερα και τολμηρά το μέτωπο. Το κακό δεν μπορεί να πλησιάσει εφόσον δεν το καλέσετε! Όπως το θέλετε, έτσι και θα σας συμβεί!

ΤΟ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟ

Οι άνθρωποι μιλάνε για δίκαιη και άδικη μοίρα, για ανταμοιβή και τιμωρία, για αντίποινα και κάρμα.

Όλοι αυτοί οι όροι περιγράφουν εν μέρει μόνο έναν νόμο που ενυπάρχει στη Δημιουργία: *τον νόμο της αλληλεπίδρασης!*

Ο αρχέγονος αυτός νόμος είναι αδιαχώριστα συνυφασμένος με το αιώνιο γίνεσθαι και είναι αναγκαία προϋπόθεση αλλά και αναπόσπαστο στοιχείο κάθε εξέλιξης στη Δημιουργία. Όμοιος μ' ένα γιγάντιο νευρικό σύστημα με πολλές διακλαδώσεις, συγκρατεί και ζωογονεί το απέραντο Σύμπαν, προάγει τη συνεχή κίνηση και δημιουργεί έτσι ένα αιώνιο «δούναι και λαβείν»!

Χαρακτηριστικά ο Ιησούς Χριστός είπε τότε: *«Ότι σπέρνει ο άνθρωπος αυτό και θα θερίσει!»*

Με τις λιγοστές αυτές λέξεις αποδίδει την εικόνα της δράσης και της ζωής σ' όλη τη Δημιουργία με έναν τρόπο τόσο θαυμάσιο που δύσκολα θα μπορούσε να εκφραστεί διαφορετικά. Η έννοια των λέξεων είναι άρρηκτα δεμένη με το ίδιο το Είναι. Απαρέγκλιτα, απαραβίαστα και αδιωροδόκητα σε συνεχή δράση.

Εάν θέλετε, μπορείτε να το δείτε! Αρχίστε να παρατηρείτε το άμεσα ορατό περιβάλλον σας. Ότι ονομάζετε φυσικούς νόμους είναι οι θεϊκοί νόμοι, είναι το θέλημα του ίδιου του Δημιουργού. Θα διαπιστώσετε γρήγορα πως αυτοί οι νόμοι βρίσκονται σε συνεχή δράση. Επομένως, εάν σπείρετε σιτάρι, δε θα θερίσετε σίκαλη, και αν σπείρετε σίκαλη, δεν μπορείτε να μαζέψετε ρύζι!

Αυτό το γεγονός είναι τόσο αυτονόητο που ο άνθρωπος δεν σκέπτεται πια τι συμβαίνει πραγματικά. Γι' αυτό και δεν συνειδητοποιεί ότι εδώ πρόκειται για ένα σημαντικό και αυστηρό νόμο. Κι όμως βρίσκεται κοντά στη λύση ενός αίνιγματος που κανονικά δεν θα έπρεπε να του είναι αίνιγμα.

Ο νόμος που ισχύει σ' αυτή την περίπτωση ενεργεί με την ίδια σιγουριά και ισχύει ακόμα και στα πιο μικρά πράγματα που διακρίνονται μόνο μ' ένα μικροσκόπιο. Παρατηρείται επίσης και στην αιθέρια ύλη, η οποία ως ένα τμήμα της συνολικής Δημιουργίας είναι πολύ μεγαλύτερη

από τη φυσική. Ο αμετάβλητος αυτός νόμος επεμβαίνει σε *κάθε* περίπτωση, ακόμα και στο σχηματισμό των ιδεών σας, οι οποίες, όσο νεφελώδεις κι αν είναι στην αρχή, έχουν υλική υπόσταση.

Πώς φαντάζεστε ότι θα μπορούσε να είναι διαφορετικά μόνο εκεί ακριβώς όπου το επιθυμείτε; Οι αμφιβολίες σας στην πραγματικότητα δεν είναι τίποτε άλλο παρά έκφραση ενδόμυχων επιθυμιών!

Τόσο για τον ορατό όσο και για τον άορατο κόσμο ισχύει ότι το κάθε είδος, ανεξάρτητα από ποια ύλη, πάντα γεννά το ομοειδές του. Κατά τον ίδιο τρόπο συντελείται και ο αιώνιος κύκλος της ανάπτυξης, της ωρίμανσης, της καρποφορίας και της γέννησης του ίδιου είδους. *Ενιαία* διαπερνά τα πάντα χωρίς διάκριση και χωρίς ν' αφήνει το παραμικρό κενό. Διέπει όλα τα τμήματα της Δημιουργίας και σαν μια αδιάσπαστη κλωστή επιφέρει τ' αποτελέσματα χωρίς διακοπή ή παύση.

Αν και το μεγαλύτερο μέρος της ανθρωπότητας απομονώθηκε από το Σύμπαν λόγω περιορισμένων αντιλήψεων κι έπαρσης, αυτό δεν σημαίνει ότι οι θεϊκοί νόμοι σταμάτησαν να θεωρούν τους ανθρώπους ένα μέρος του Σύμπαντος και δεν συνεχίζουν να λειτουργούν ήσυχα κι ομοιόμορφα κατά τρόπο αναλλοίωτο.

Ο νόμος της αλληλεπίδρασης ορίζει ότι ο άνθρωπος *πρέπει* να θερίσει αυτό που έσπειρε, εφόσον υπήρξε ο πρωταίτιος για ένα αποτέλεσμα ή έναν αντίκτυπο!

Μόνο στην αρχή κάθε πράξης ο άνθρωπος έχει την ελευθερία ν' αποφασίζει προς τα πού θα κατευθύνει τη δύναμη του Σύμπαντος που τον διαπερνά. Στη συνέχεια όμως *πρέπει* να υποστεί τις συνέπειες που απορρέουν από την κατεύθυνση που έδωσε στην ενεργοποιημένη πλέον δύναμη. Παρ' όλα αυτά πολλοί επιμένουν στον ισχυρισμό ότι ο άνθρωπος δεν έχει ελεύθερη βούληση, εφόσον είναι υποταγμένος στο πεπρωμένο!

Πρόκειται για έναν ανόητο ισχυρισμό που έχει σαν μοναδικό σκοπό την αυτοανάρκωση, την υποταγή σε κάτι αναπόφευκτο, την αγανακτισμένη παραίτηση, κυρίως όμως την αυτοσυγχώρηση. Κάθε αντίκτυπος που επιστρέφει στον άνθρωπο έχει σαν *αφετηρία* μια *ελεύθερη απόφαση*, η οποία αποτελεί την αιτία για τα μεταγενέστερα αποτελέσματα.

Αυτή η ελεύθερη απόφαση κάποτε προηγήθηκε *οποιασδήποτε* αλληλεπίδρασης, άρα λοιπόν και του κάθε πεπρωμένου! Κάθε φορά με την

αρχική του θέληση ο άνθρωπος γεννά και δημιουργεί κάτι με το οποίο αργά ή γρήγορα θα πρέπει να συμβιώσει. Η *στιγμή* όμως που θα συμβεί αυτό είναι απροσδιόριστη. Μπορεί να συμβεί κατά τη διάρκεια εκείνης της επίγειας ζωής όπου η αρχική θέληση αποτέλεσε την αφετηρία των γεγονότων που ακολούθησαν. Εξίσου πιθανό είναι να συμβεί μετά από την παράδοση του υλικού σώματος στον κόσμο της αιθέριας ύλης ή ακόμα αργότερα σε μια καινούργια επίγεια ύπαρξη στον κόσμο της πυκνής ύλης.

Οι αλλαγές στην προκειμένη περίπτωση δεν παίζουν κανένα ρόλο, δεν απαλλάσσουν τον άνθρωπο από τις συνέπειες της θέλησής του. Παραμένει συνεχώς συνδεδεμένος με τα νήματα της αρχικής του απόφασης ώσπου να λυτρωθεί, να απελευθερωθεί δηλαδή από τον τελικό αντίκτυπο που επιφέρει ο νόμος της αλληλεπίδρασης.

Ο δημιουργός παραμένει συνδεδεμένος με το έργο του, ακόμα κι αν το προόρισε για άλλους!

Εάν λοιπόν σήμερα ένας άνθρωπος παίρνει την απόφαση να βλάψει κάποιον άλλον, με τις σκέψεις, τα λόγια ή τα έργα του, «γεννά κάτι» που είτε είναι ορατό στον κόσμο της πυκνής ύλης είτε αόρατο στη σφαίρα της αιθέριας ύλης, πάντως έχει δύναμη κι επομένως ζωή. Το προϊόν μιας τέτοιας απόφασης συνεχίζει ν' αναπτύσσεται και να ενεργεί μόνο του προς την επιθυμητή κατεύθυνση.

Το ποιος θα είναι ο αντίκτυπος πάνω σ' αυτόν για τον οποίο προορίστηκε εξαρτάται αποκλειστικά από την ψυχική κατάσταση του αποδέκτη. Οι ζημιές που θα προκληθούν μπορεί να είναι μικρές ή μεγάλες, ίσως διαφορετικές από τις επιθυμητές ή και τελείως ανύπαρκτες. Επομένως, η ψυχική του κατάσταση είναι αποφασιστική γι' αυτόν. Κανένας δεν εγκαταλείπεται σαν απροστάτευτη βορά των όποιων επιβουλεύσεων.

Διαφορετικά είναι τα πράγματα σ' αυτόν που με την απόφαση και τη θέλησή του προκάλεσε την αιτία αυτής της κίνησης, δηλαδή στον πρωταίτιο. Αυτό που παρήγαγε μένει αδιάσπαστα δεμένο μαζί του και επιστρέφει σ' αυτόν μετά από μια μικρή ή μεγάλη περιπλάνηση στο σύμπαν ενισχυμένο και φορτωμένο σαν μια μέλισσα λόγω της έλξης των ομοίων.

Ο νόμος της αλληλεπίδρασης εκδηλώνεται με τον ακόλουθο τρόπο:

κάθε παραγόμενο προϊόν προσελκύει κατά την πορεία του στο Σύμπαν τα όμοιά του ή προσελκύεται από αυτά. Η συνένωσή τους δημιουργεί μια πηγή ενέργειας που λειτουργεί ως κεντρικός σταθμός κι εκπέμπει ενισχυμένη ομοειδή δύναμη σε όσους έχουν παράγει παρόμοια έργα και είναι συνδεδεμένοι σαν με νήματα με αυτό τον τόπο συγκέντρωσης του συγκεκριμένου είδους.

Αυτή η ενίσχυση προκαλεί όλο και μεγαλύτερη συμπύκνωση ώσπου τελικά να σχηματιστεί ένα ίζημα πυκνής ύλης. Μέσα σ' αυτό το ίζημα ο πρώην παραγωγός εξαναγκάζεται να ζήσει απομυζώντας ως την τελευταία σταλιά αυτό που κάποτε δημιούργησε με τη θέλησή του, προκειμένου τελικά ν' απελευθερωθεί από αυτό.

Αυτή είναι η γέννηση και η διαδικασία ανάπτυξης του τόσο επίφοβου και παραγνωρισμένου πεπρωμένου! Είναι απόλυτα δίκαιο, γιατί λόγω της έλξης αποκλειστικά ομοίων ειδών ποτέ δεν μπορεί να επιφέρει με την αντανάκλαστική ακτινοβολία κάτι άλλο απ' αυτό που επιδιώχθηκε πραγματικά στην αρχή.

Λίγο ενδιαφέρει εάν αφορά σ' ένα συγκεκριμένο πρόσωπο ή όχι. Η ίδια διαδικασία συντελείται φυσικά και στην περίπτωση που η θέληση του ανθρώπου εκφράζεται γενικότερα και όχι μόνο όταν κατευθύνεται ειδικά σ' ένα ή σε πολλά άτομα.

Το είδος της θέλησης που θα αποφασίσει να επιλέξει ένας άνθρωπος είναι καθοριστικό για τους καρπούς που τελικά θα μαζέψει. Αναρίθμητες ίνες αιθέριας ύλης προσκολλούνται στον άνθρωπο ή αυτός σε αυτές. Οι ίνες αποτελούν τα κανάλια μέσα από τα οποία συρρέουν επάνω του όλα όσα είχε κάποτε επιδιώξει. Αυτά τα ρεύματα συνθέτουν ένα μείγμα που εξασκεί μια διαρκή και βαθιά επιρροή στη διαμόρφωση του χαρακτήρα.

Στον τεράστιο μηχανισμό του Σύμπαντος υπάρχουν πολυάριθμα στοιχεία που επηρεάζουν την «τύχη» του ανθρώπου, αλλά δεν υπάρχει κάτι, για το οποίο ο άνθρωπος να μην είναι πρωταίτιος.

Ο ίδιος παράγει τις ίνες με τις οποίες ο ακούραστος αργαλειός της ύπαρξης θα υφάνει τον μανδύα που αυτός πρέπει να φορέσει.

Ο Χριστός διατύπωσε μ' επιγραμματικότητα το ίδιο όταν είπε: «Ό,τι σπείρει ο άνθρωπος αυτό και θα θερίσει.» Δεν είπε «μπορεί» να θερίσει, αλλά «θα». Είναι το ίδιο σαν να έλεγε: *πρέπει να θερίσει, ότι σπείρει.*

Συχνά ακούμε από — κατά τ' άλλα πολύ λογικούς — ανθρώπους να λένε: «Μου είναι αδιανόητο ο Θεός να επιτρέπει τέτοια πράγματα!»

Το αδιανόητο όμως είναι να μιλάνε έτσι! Πόσο μικρό φαντάζονται τον Θεό κάνοντας μια τέτοια δήλωση; Αποδεικνύουν πως θεωρούν τον Θεό «ικανό να δρα *αυθαίρετα*».

Ο Θεός όμως δεν επεμβαίνει άμεσα στις όποιες μικρές ή μεγάλες ανθρώπινες έγνοιες, σε πολέμους, αθλιότητες κι οτιδήποτε άλλο υπάρχει στη γη! Από την αρχή ύφανε στη Δημιουργία τους τέλειους νόμους του, που λειτουργούν αυτόματα και αδωροδόκητα, έτσι ώστε να εκπληρώνουν τα πάντα με απόλυτη ακρίβεια κι αιώνια σταθερότητα. Έτσι, αποκλείεται κάθε προνομιακή μεταχείριση ή μειονεκτική θέση, ενώ ταυτόχρονα οποιαδήποτε αδικία είναι αδύνατη.

Δεν είναι αναγκαίο ν' ασχολείται ο Θεός ιδιαίτερα με όλα αυτά: το έργο Του είναι αλάνθαστο.

Ένα βασικό λάθος πολλών ανθρώπων είναι πως κρίνουν τα πράγματα μόνο σύμφωνα με τα γήινα δεδομένα και θεωρούν τον εαυτό τους επίκεντρο του κόσμου. Όπως επίσης υπολογίζουν μόνο σε *μία* επίγεια ζωή, ενώ στην πραγματικότητα έχουν ζήσει *χιούλας πολλές*. Οι επίγειες ζωές και τα ενδιαμέσα χρονικά διαστήματα στον κόσμο της αιθέριας ύλης πρέπει να θεωρούνται ως μια *ενιαία* ύπαρξη την οποία διατρέχουν τ' αδιάσπαστα νήματα της ζωής. Έτσι, κατά τη διάρκεια μιας ορισμένης επίγειας ζωής μόνο ένα μικρό μέρος αυτών των νημάτων γίνεται ορατό μέσα από τα αποτελέσματα που επιφέρουν.

Είναι σοβαρό λάθος να πιστεύει κανείς ότι με τη γέννηση αρχίζει μια εντελώς καινούργια ζωή, άρα λοιπόν ότι ένα παιδί είναι «αναμάρτητο» και ότι όλα τα γεγονότα μιας επίγειας ζωής εξηγούνται μόνο με βάση τη σύντομη παραμονή στη γη. Εάν ήταν πράγματι έτσι, δίκαια οι αιτίες, τ' αποτελέσματα κι οι αντίκτυποί τους θα έπρεπε να συμπίπτουν στο συγκεκριμένο χρονικό διάστημα μιας επίγειας ζωής.

Απαλλαχθείτε από αυτό το λάθος και τότε γρήγορα θ' ανακαλύψετε σ' όλα τα γεγονότα τη λογική και τη δικαιοσύνη που νομίζατε χαμένη!

Πολλοί τρομάζουν και φοβούνται τους αντίκτυπους των παλιών τους πράξεων που θα εκτελεσθούν ακόμα, σύμφωνα με αυτούς τους νόμους.

Τέτοιες έγνοιες όμως είναι περιττές για όσους έχουν πραγματικά

καλή θέληση. Μέσα στους αυτόματους νόμους βρίσκεται ταυτόχρονα και η απόλυτη εγγύηση της χάρις και συγχώρεσης!

Εκτός του ότι η απαρχή της καλής θέλησης οριοθετεί τον τερματισμό της αλυσίδας των επιβλαβών αντανακλάσεων, υπεισέρχεται και μια άλλη διαδικασία ανεκτίμητης αξίας:

Η συνεχής καλή θέληση σ' όλες τις σκέψεις και τις πράξεις ισχυροποιείται αναδρομικά συνεχώς από μια ομοειδή πηγή δύναμης. Έτσι, σιγά-σιγά ενισχύεται το καλό μέσα στον άνθρωπο, εκπέμπεται από αυτόν και διαμορφώνει πρώτ' απ' όλα το άμεσο περιβάλλον της αιθέριας ύλης, το οποίο τον περιβάλλει προστατευτικά όπως η ατμόσφαιρα την υδρόγειο.

Αν, λοιπόν, οι βλαβεροί αντίκτυποι του παρελθόντος επιστρέφουν στον άνθρωπο για την εκπλήρωσή τους, ανακλώνται στην καθαρότητα του περιβάλλοντος ή περιβλήματός του κι έτσι απομακρύνονται από αυτόν.

Εάν, παρ' όλα αυτά εισχωρήσουν σ' αυτό το περίβλημα, τότε οι επιζήμιες ακτινοβολίες ή θα εξουδετερωθούν αμέσως ή θα εξασθενίσουν σημαντικά, με αποτέλεσμα η επιβλαβής επίδρασή τους να γίνει ελάχιστα ή και καθόλου αισθητή.

Άλλωστε, έχει αλλάξει και το εσωτερικό του ανθρώπου, το οποίο με την διαρκή προσπάθεια της καλής θέλησης έγινε πιο λεπτό και ανάλαφρο, ενώ το μήκος κύματος των αντανακλαστικών ακτινοβολιών παραμένει αυτό της παλιάς του υπόστασης. Έτσι, δεν υπάρχει πλέον καμιά αντιστοιχία με τη μεγαλύτερη πυκνότητα των βλαβερών ή χαμερπών ρευμάτων. Όπως ακριβώς συμβαίνει στην ασύρματη τηλεγραφία, όταν ο δέκτης δεν έχει την ίδια συχνότητα με τον πομπό.

Είναι φυσικό επακόλουθο ότι τα πιο πυκνά ρεύματα, εφόσον είναι ετερογενή, δεν θα «αγκυροβολήσουν», αλλά θα διέλθουν χωρίς επιβλαβή αποτελέσματα, εξουδετερωμένα από μια ασυνείδητα εκτελούμενη συμβολική πράξη, για τα είδη της οποίας θα μιλήσω αργότερα.

Μην αργοπορείτε, στο έργο λοιπόν! Ο Δημιουργός σάς τα έδωσε όλα μέσ' από τη Δημιουργία Του. Αξιοποιείστε το χρόνο! Κάθε στιγμή κρύβει την καταστροφή ή το όφελος!

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

«Και εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον κατ' εικόνα εαυτού και ενεφύσησεν εις το πρόσωπον αυτού πνοήν ζωής!» Πρόκειται για δυο ξεχωριστά γεγονότα: τη δημιουργία και την εμφύχωση!

Κα οι δυο διαδικασίες, όπως άλλωστε όλα, υποτάχθηκαν πιστά στους υπάρχοντες θεϊκούς νόμους. Τίποτε δεν μπορεί να υπερβεί τα όρια που αυτοί θέτουν. Καμία πράξη της Θείας θέλησης δεν θ' αντικρούσει αυτούς τους αμετάβλητους νόμους που εγκλείουν το ίδιο το θέλημα του Θεού. Κάθε αποκάλυψη και προφητεία πραγματοποιείται κάτω από το πρίσμα αυτών των νόμων κι εκπληρώνεται σύμφωνα μ' αυτούς, όχι διαφορετικά!

Έτσι ακριβώς συνέβη και με την εμφάνιση του ανθρώπου στη γη. Εμφάνιση που έπαιξε σημαντικό ρόλο στην πρόοδο αυτής της τεράστιας Δημιουργίας κι αποτέλεσε το πέραςμα της πυκνής ύλης σ' ένα τελείως καινούργιο, ανώτερο στάδιο εξέλιξης.

Όταν μιλάμε για την εμφάνιση του ανθρώπου, προϋποτίθεται η γνώση της αιθέριας ύλης. Με σκοπό τη συνέχιση της εξέλιξης τοποθετήθηκε ο άνθρωπος με σάρκα και οστά, ως συνδετικός κρίκος μεταξύ του αιθέριου και του πυκνού υλικού τμήματος της δημιουργίας, ενώ οι ρίζες του παραμένουν στο πνευματικό επίπεδο.

« και εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον κατ' εικόνα εαυτού!»

Η διαδικασία της πλάσης ή της δημιουργίας ήταν μια μακριά αλυσίδα εξελίξεων που διαδραματίστηκε με βάση τους νόμους που ο ίδιος ο Θεός έχει θεσπίσει στη Δημιουργία. Οι νόμοι αυτοί του Υψίστου λειτουργούν αυτόματα, χωρίς καμιά διακοπή ή απόκλιση για την εκπλήρωση της θέλησής Του. Αναπόσπαστα δεμένοι με αυτόν τείνουν προς την τελειότητα.

Έτσι συνέβη και στην περίπτωση της δημιουργίας του ανθρώπου, κορωνίδα του όλου έργου, μέσα στον οποίον όφειλαν να βρεθούν ενωμένα όλα τα είδη που βρίσκονταν στη Δημιουργία. Γι' αυτό το σκοπό, με τη συνεχή εξέλιξη, διαμορφώθηκε στον κόσμο της πυκνής ύλης, δηλαδή στην επίγεια ορατή ύλη, ένας δέκτης, μέσα στον οποίο μπόρεσε να ενσαρκωθεί μια αθάνατη σπίθα προερχόμενη από το πνευματικό επίπεδο.

Μετά από αλλεπάλληλες διαμορφώσεις γεννήθηκε με το πέρασμα του χρόνου το πιο εξελιγμένο ζωικό ον. Χάρη στην ικανότητά του να σκέπτεται, χρησιμοποιούσε ήδη από τότε διάφορα εργαλεία για την εξασφάλιση των προς το ζην και για την άμυνά του. Ακόμα και σήμερα μπορούμε να παρατηρήσουμε είδη ζώων που χρησιμοποιούν ορισμένα εργαλεία για την απόκτηση και διαφύλαξη αυτών που είναι απαραίτητα για τη ζωή τους και τα οποία παρουσιάζουν συχνά μια καταπληκτική εξυπνάδα στην άμυνά τους.

Το πιο εξελιγμένο αυτό ζωικό είδος, το οποίο εξαφανίστηκε κατά τη διάρκεια των γεωλογικών μεταβολών, ονομάζεται σήμερα «πρωτόγονος». Το να το χαρακτηρίζουμε *πρόγονο των ανθρώπων* είναι μεγάλο λάθος! Δικαιολογημένα τότε και οι αγελάδες μπορούν να χαρακτηρισθούν ως «επιμέρους μητέρες» της ανθρωπότητας, αφού στα περισσότερα παιδιά χρειάζεται το γάλα των αγελάδων για την ανάπτυξη του σώματός τους κατά τους πρώτους μήνες της ζωής τους προκειμένου να επιζήσουν και να μεγαλώσουν.

Ανάλογα, και το ευγενές και σκεπτόμενο ζώο «πρωτόγονος» δεν έχει περισσότερη σχέση με τον πραγματικό άνθρωπο, καθώς το πυκνό υλικό σώμα του ανθρώπου δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα απαραίτητο βοηθητικό μέσο που το χρειάζεται για να μπορέσει να δράσει στην πυκνή ύλη της γης προς κάθε κατεύθυνση και να γίνεται κατανοητός.

Ο ισχυρισμός ότι ο άνθρωπος κατάγεται από τον πίθηκο είναι μεγάλη υπερβολή! Πάει πάρα πολύ μακριά από τον στόχο. Σημαίνει ότι ένα επιμέρους συμβάν θεωρείται ως ολοκληρωμένο γεγονός. Παραλήφθηκε το κυριότερο!

Θα ήταν ακριβές εάν το σώμα του ανθρώπου ταυτιζόταν πραγματικά με «τον άνθρωπο». Το πυκνό υλικό σώμα όμως δεν είναι παρά ένα ένδυμα που θα παραδώσει τη στιγμή που θα επιστρέψει στην αιθέρια ύλη.

Πώς λοιπόν συντελέστηκε η πρώτη εμφάνιση του ανθρώπου;

Με την εμφάνιση του πιο τελειοποιημένου ζωικού είδους, ο κόσμος της πυκνής ύλης έφτασε στο σημείο ακμής του και προκειμένου να συνεχιστεί η εξελικτική πορεία της Δημιουργίας έπρεπε να επέλθει μια μεταβολή. Αυτό το γεγονός θ' απέτρεπε τη στασιμότητα, η οποία άλλωστε κρύβει κινδύνους οπισθοδρόμησης. Αυτή η μεταβολή είχε προβλεφθεί και ήλθε:

Την ίδια στιγμή που στον κόσμο της πυκνής ύλης ο γήινος δέκτης είχε

φτάσει στην ακμή της τελεολογικής του εξέλιξης, ο πνευματικός άνθρωπος είχε διαπεράσει την αιθέρια ύλη ως πνευματικός σπινθήρας ανυψώνοντας οτιδήποτε υπήρξε κοντά του και βρέθηκε στα κατώτερα σύνορα της έτοιμος να συνδεθεί με τον κόσμο της πυκνής ύλης για να την προαγάγει και να την ανυψώσει.

Κατά το διάστημα που ο δέκτης ωριμάζε στην πυκνή ύλη, η ψυχή εξελίχθηκε σε τέτοιο βαθμό στην αιθέρια ύλη, ώστε απόκτησε αρκετή δύναμη για να διατηρήσει την αυτονομία της κατά την είσοδο στον πυκνό υλικό δέκτη.

Η σύνδεση αυτών των δυο στοιχείων σήμανε μια βαθύτατη ένωση του πυκνού με τον αιθέριο υλικό κόσμο με συνέπειες μέχρι και το πνευματικό επίπεδο.

Αυτό το γεγονός ήταν η γέννηση του ανθρώπου!

Η συνουσία είναι ακόμα και σήμερα μια καθαρά ζωώδης πράξη. Ευγενικά ή χαμερπή συναισθήματα δεν έχουν καμιά σχέση με την πράξη αυτή καθαυτή, αλλά έχουν σημαντικές επιπτώσεις σε πνευματικό επίπεδο μέσω της έλξης ακριβώς ομοίων ειδών.

Καθαρά ζωώδης είναι και η ανάπτυξη του εμβρύου έως τα μέσα της εγκυμοσύνης. Καθαρά ζωώδης δεν είναι βέβαια η απόλυτα σωστή έκφραση, γι' αυτό προτιμώ να την χαρακτηρίσω προς το παρόν ως ανήκουσα στο χώρο της πυκνής ύλης και θ' αναφερθώ αναλυτικότερα στο θέμα αυτό σ' επόμενες διαλέξεις.

Στα μέσα της εγκυμοσύνης, σ' ένα ορισμένο στάδιο ωριμότητας του αναπτυσσόμενου εμβρύου, ενσαρκώνεται το προβλεπόμενο για τη γέννηση πνεύμα, το οποίο συχνά βρίσκεται μέχρι εκείνη τη στιγμή κοντά στη μελλοντική του μητέρα. Η είσοδος του πνεύματος προκαλεί τα πρώτα σκιρτήματα του αναπτυσσόμενου πυκνού υλικού σώματος, δηλαδή τις πρώτες κινήσεις του παιδιού.

Από εδώ γεννιέται το χαρακτηριστικό αίσθημα ευτυχίας της εγκύου που από εκείνη τη στιγμή έχει τελείως διαφορετικά συναισθήματα: συνειδητοποιεί την παρουσία του δεύτερου πνεύματος μέσα της, το νιώθει. Κι ανάλογα με τη φύση του καινούργιου δεύτερου πνεύματος θα είναι και τα δικά της συναισθήματα.

Τέτοια είναι η διαδικασία της ενσάρκωσης κάθε ανθρώπου. Ας επαλέθουμε όμως στην πρώτη εμφάνιση του ανθρώπου.

Ήλθε, λοιπόν, η μεγάλη στιγμή στην εξέλιξη της Δημιουργίας: από τη μια πλευρά βρισκόταν στον κόσμο της πυκνής ύλης το πιο εξελιγμένο ζώο, του οποίου προορισμός ήταν να προμηθεύσει τον άνθρωπο, που έμελλε να έρθει, μ' έναν δέκτη, δηλαδή μ' ένα πυκνό υλικό σώμα. Από την άλλη πλευρά, στον κόσμο της αιθέριας ύλης, βρισκόταν η εξελιγμένη ανθρώπινη ψυχή που προσδοκούσε τη σύνδεση με τον πυκνό υλικό δέκτη, για να δώσει καινούργια ώθηση και πνευματικότητα στον κόσμο της πυκνής ύλης.

Όταν έγινε η συνουσία στο πιο ευγενές ζευγάρι των πιο εξελιγμένων ζώων, τη στιγμή της ενσάρκωσης δεν ενσαρκώθηκε μια ψυχή ζώου, αλλά στη θέση της μια ήδη προετοιμασμένη ψυχή ανθρώπου που έφερε μέσα της μια αθάνατη πνευματική σπίθα. Οι ανθρώπινες ψυχές στην αιθέρια ύλη που ανέπτυξαν κυρίως θετικές ικανότητες ενσαρκώνονταν σύμφωνα με το είδος τους σε αρσενικό σώμα ζώου. Οι ψυχές που ανέπτυξαν κυρίως αρνητικές, πιο ευαίσθητες ικανότητες ενσαρκώνονταν σε θηλυκά σώματα που αντιστοιχούσαν περισσότερο στο είδος τους.

Το γεγονός αυτό δεν μπορεί να στηρίξει τον ισχυρισμό ότι ο άνθρωπος, του οποίου η πραγματική προέλευση είναι πνευματική, κατάγεται από το ζώο «πρωτόγονος», που απλώς του παρείχε έναν πυκνό υλικό δέκτη μεταβατικού χαρακτήρα. Ούτε οι πιο σκληροί οπαδοί του υλισμού θα ισχυρίζονταν ότι είναι άμεσα συγγενείς μ' ένα ζώο. Εντούτοις υπάρχει, όπως υπήρχε και παλιά, μια στενή σωματική συγγένεια, δηλαδή μια υλική ομοιότητα. Ο πραγματικά «ζωντανός» άνθρωπος όμως, το αληθινό πνευματικό «Εγώ» του, ούτε μοιάζει ούτε προέρχεται από το ζώο.

Ο πρώτος άνθρωπος στη γη, μετά τη γέννησή του, βρέθηκε στην πραγματικότητα μόνος, χωρίς γονείς, γιατί δεν μπόρεσε ν' αναγνωρίσει τα ζώα, παρ' όλο το υψηλό βαθμό εξέλιξής τους, ως γονείς κι αδυνατούσε να επικοινωνήσει μαζί τους.

Εντούτοις, δεν είχε ανάγκη από κάτι τέτοιο, γιατί ήταν άνθρωπος με διαίσθηση, ο οποίος, ενώ ζούσε στον κόσμο της πυκνής ύλης, δεν έπαυε να διατηρεί επαφή με τον κόσμο της αιθέριας ύλης, που του πρόσφερε αξίες οι οποίες συμπλήρωναν όλα τ' άλλα που τυχόν του έλειπαν.

Η αποκοπή του θηλυκού από τον πρωτόπλαστο ήταν ένα γεγονός που διαδραματίστηκε σε αιθεριο-υλικό και πνευματικό επίπεδο. Δεν συνέβη στην πυκνή ύλη της γης, όπως άλλωστε και όλα τα περιστατικά

που περιγράφονται στη Βίβλο και στις παλιές θρησκευτικές γραφές, οι οποίες αναφέρονται κυρίως στο πνευματικό επίπεδο και στο επίπεδο της αιθέριας ύλης. Ο άνθρωπος, λοιπόν, ήταν μόνος και για να επιβιώσει, ανέπτυξε κυρίως τα περισσότερα αδρά και τραχιά συναισθήματα, με αποτέλεσμα τα πιο ευαίσθητα ν' απομακρύνονται και ν' απομονώνονται όλο και περισσότερο, μέχρι που το ευαίσθητο μέρος του πνευματικού ανθρώπου αποχωρίστηκε εντελώς.

Αυτό το δεύτερο μέρος, προκειμένου να μη μείνει αδρανές στο πεδίο της πυκνής ύλης, για την ανύψωση της οποίας ήταν απόλυτα αναγκαίο, ενσαρκώθηκε σ' ένα δεύτερο δέκτη που σύμφωνα με την ευαισθησία του ήταν θηλυκού γένους. Τα τραχιά συναισθήματα έμειναν στον σωματικά πιο δυνατό άνδρα. Αυτό ακριβώς ανταποκρίνεται στους νόμους του κόσμου της αιθέριας ύλης, όπου όλα παίζουν αμέσως μια μορφή: τα ευαίσθητα και λεπτά στοιχεία εμφανίζονται στη θηλυκή μορφή, τα αυστηρά και δυνατά στην αρσενική.

Η γυναίκα, με τις πολυτιμότερες πνευματικές ιδιότητές της, όφειλε και μπορούσε να είναι στην πραγματικότητα τελειότερη από τον άνδρα, εάν προσπαθούσε να εναρμονίσει όλο και πιο πολύ τις ικανότητες διαίσθησης, με τις οποίες ήταν προικισμένη. Θα μπορούσε να είναι εξουσία που θα ενεργούσε επαναστατικά και προαγωγικά μέσα σ' όλη τη Δημιουργία της πυκνής ύλης.

Δυστυχώς όμως εκείνη δεν εκπλήρωσε την αποστολή της, διότι άφησε τον εαυτό της να γίνει έρμαιο των ισχυρών διαισθητικών δυνάμεων που της παραχωρήθηκαν και τις οποίες μόλυνε με το συναίσθημα και τη φαντασία.

Τι βαθύ νόημα κρύβεται πίσω από τη βιβλική διήγηση της βρώσης από το δένδρο της γνώσεως! Ότι δηλαδή η γυναίκα παρακινούμενη από τον όφι έδωσε στον άνδρα το μήλο. Καλύτερα δεν θα μπορούσε να διατυπωθεί αυτό το γεγονός.

Το ότι η γυναίκα πρόσφερε το μήλο σημαίνει τη συνειδητοποίηση των θελημάτων της έναντι του άνδρα και την *ενσυνείδητη χρησιμοποίησή* τους. Το ότι ο άνδρας πήρε και έφαγε το μήλο σημαίνει ότι υπέκυψε στον πειρασμό. Αφυπνίσθηκε η επιθυμία του να τραβάει την προσοχή της γυναίκας και να γίνεται επιθυμητός μαζεύοντας πλούτη και οικειοποιούμενος διάφορα αντικείμενα αξίας.

Έτσι άρχισε η υπερβολική καλλιέργεια της νόησης και επακολούθησε η τάση για κερδοσκοπία, ψέμα και καταπίεση. Οι άνθρωποι υποτάχθηκαν ολοκληρωτικά και έγιναν εκούσιοι σκλάβοι του εργαλείου της νόησης.

Αναπόφευκτη συνέπεια της κυριαρχίας της νόησης ήταν ν' αλυσοδοθούν σφιχτά στο χώρο και στο χρόνο χάνοντας την ικανότητα να κατανοήσουν ή να ζήσουν κάτι το οποίο ξεπερνά το χώρο και το χρόνο, όπως ισχύει για όσα βρίσκονται στο πνευματικό επίπεδο και στην αιθέρια ύλη.

Αυτός ήταν και ο πλήρης αποχωρισμός από τον πραγματικό παράδεισο και από τον κόσμο της αιθέριας ύλης, για τον οποίο οι ίδιοι οι άνθρωποι ήταν υπαίτιοι. Ήταν αναπόφευκτο να μην μπορούν πια να κατανοήσουν ό,τι ανήκε στο επίπεδο της αιθέριας ύλης, το οποίο δεν γνωρίζει τη γήινη έννοια του χώρου και του χρόνου. Ο ορίζοντας της αντιληπτικής τους ικανότητας έγινε, λόγω της απόλυτης εξάρτησης της νόησης από τα γήινα, πολύ περιορισμένος.

Έτσι, οι νοησιαρχικοί άνθρωποι θεωρούν «παραμύθια» τα βιώματα και τις ενοράσεις των ανθρώπων που χρησιμοποιούν τη διαίσθησή τους. Το ίδιο συμβαίνει και με ορισμένες παραδόσεις που δεν είναι πια κατανοητές. Οι αριθμητικά συνεχώς αυξανόμενοι υλιστές, δηλαδή οι άνθρωποι εκείνοι οι οποίοι δεν αναγνωρίζουν παρά μόνο την πυκνή ύλη, που είναι δεμένη στο γήινο χωρόχρονο, άρχισαν τελικά να γελοιοποιούν και να κοροϊδεύουν τους ιδεαλιστές, ανθρώπους δηλαδή οι οποίοι διαθέτοντας έναν πολύ πλουσιότερο και ευρύτερο εσωτερικό κόσμο κράτησαν ακόμα ανοικτή μια δίοδο προς το επίπεδο της αιθέριας ύλης, κατηγορώντας τους ονειροπόλους, αν όχι τρελούς ή απατεώνες.

Όλα αυτά είναι αποτέλεσμα μιας μακροχρόνιας εξέλιξης που διήρκεσε εκατομμύρια χρόνια.

Σήμερα επιτέλους πλησιάζουμε την ώρα που θα έρθει το επόμενο στάδιο στη Δημιουργία. Θ' αποτελέσει οπωσδήποτε μια πρόοδο και θα φέρει ό,τι ήδη έπρεπε να είχε φέρει το πρώτο στάδιο με την εμφάνιση του ανθρώπου: τη γέννηση του πνευματικού και ολοκληρωμένου ανθρώπου! Του ανθρώπου εκείνου, ο οποίος θα προάγει και θα εξευγνίζει ολόκληρη τη Δημιουργία της πυκνής ύλης, όπως είναι και ο τελικός σκοπός των ανθρώπων στη γη.

Τότε πια δεν θα υπάρχει κανένα πεδίο δράσης για τον υλιστή, ο οποίος εμποδίζει κάθε πρόοδο και είναι αλυσοδεμένος στις γήινες αντιλήψεις του χώρου και του χρόνου. Θα είναι ξένος σ' όλες τις χώρες, άπατρις. Θα ξεραθεί και θα χαθεί, όπως ξεχωρίζεται η ήρα από το σιτάρι. Προσέξτε και εσείς να μην κριθείτε ως πολύ ελαφρείς σ' αυτόν τον διαχωρισμό!

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Ο άνθρωπος οφείλει στην πραγματικότητα να μην ακολουθεί τις μέχρι σήμερα ισχύουσες αντιλήψεις, αλλά να είναι περισσότερο *διαισθητικός*. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα μπορούσε να αποτελεί έναν συνδυαστικό κρίκο απαραίτητο για την περαιτέρω ανάπτυξη ολόκληρης της Δημιουργίας.

Επειδή ενώνει μέσα του τα στοιχεία τόσο της αιθέριας ύλης του Υπερέραν όσο της πυκνής ύλης του εδώ κόσμου, είναι σε θέση να βλέπει και τα δυο μέρη και να τα βιώνει ταυτόχρονα. Επίσης, βρίσκεται στη διάθεσή του ένα εργαλείο, που τον θέτει στην κορυφή ολόκληρης της πυκνής υλικής δημιουργίας: τη νόηση. Με αυτό το εργαλείο μπορεί να οδηγή, δηλαδή να διευθύνει.

Η νόηση είναι το ύψιστο προϊόν του υλικού κόσμου και οφείλει να είναι το *τιμόνι* για το δρόμο της επίγειας ζωής, ενώ η *κινητήρια δύναμη* είναι η διαίσθηση, η οποία κατάγεται από τον πνευματικό κόσμο. Η βάση της νόησης είναι το σώμα, η βάση της διαίσθησης το πνεύμα.

Η νόηση είναι συνδεδεμένη με την γήινη έννοια του χώρου και του χρόνου, όπως κάθε τι γήινο, ως προϊόν του εγκεφάλου που ανήκει στο πυκνό υλικό σώμα. Η νόηση ποτέ δεν θα μπορούσε να δραστηριοποιηθεί εκτός χώρου και χρόνου, παρ' όλο που είναι πιο αιθεριο-υλική από το υπόλοιπο σώμα: και πάλι είναι πολύ πυκνή και βαριά προκειμένου να ξεπεράσει τις γήινες έννοιες του χώρου και του χρόνου. Είναι τελείως δεσμευμένη στη γη.

Η διαίσθηση όμως (όχι το αίσθημα) δεν περιορίζεται από τον χώρο και τον χρόνο και επομένως προέρχεται από το πνευματικό.

Προικισμένος κατ' αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος ήταν σε θέση να είναι στενά συνδεδεμένος με τον κόσμο της αιθέριας ύλης, ακόμα και με το ίδιο το πνευματικό επίπεδο, ενώ ζει και δρα μέσα στα γήινα, στον κόσμο της πυκνής ύλης. Μόνο ο άνθρωπος διαθέτει αυτή τη δυνατότητα.

Μόνο αυτός όφειλε και μπόρεσε να πετύχει την υγιή και ζωογόνα σύζευξη σαν μοναδική γέφυρα που υπάρχει ανάμεσα στα φωτεινά ύψη και τα γήινα της πυκνής ύλης! *Μονάχα δια μέσου του ανθρώπου και εξαιτίας των ιδιοτήτων του η πραγματική ζωή, που πάλλοντας αναβλύζει από την κοήνη του φωτός, έφτασε μέχρι την άβυσσο της ύλης και επιστρέφει πάλι*

στα ύψη μέσα από μια θεσπέσια αρμονική αλληλεπίδραση! Ο άνθρωπος, ως συνδυετικός κρικός, βρίσκεται ανάμεσα στους δυο κόσμους, οι οποίοι με τη βοήθειά του συγχωνεύονται σε έναν.

Ωστόσο, δεν εκπλήρωσε αυτή την αποστολή. Χώρισε αντί να διατηρεί ενωμένους αυτούς τους δυο κόσμους. Και αυτό αποτελεί το προπατορικό αμάρτημα! –

Ο άνθρωπος, λόγω της ιδιότητας που περιέγραψα παραπάνω, όντως προοριζόταν να κατέχει ένα είδος ηγετικής θέσης στον κόσμο της πυκνής ύλης, επειδή ο κόσμος αυτός εξαρτάται από τη μεσολάβησή του. Και αυτό σε τέτοιο βαθμό, ώστε, σε εξάρτηση από τα χαρακτηριστικά του ανθρώπου, ο κόσμος της πυκνής ύλης ήταν αναγκασμένος να συμπάσχει ή είχε τη δυνατότητα μέσω του ανθρώπου ν' ανυψωθεί, ανάλογα με το αν τα ρεύματα από την πηγή του φωτός και της ζωής μπορούσαν να διοχετευθούν αναλλοίωτα στην καθαρότητά τους από την ανθρωπότητα ή όχι.

Ο άνθρωπος, εντούτοις, ανέστειλε τη ροή αυτού του εναλλασσόμενου ρεύματος που ήταν απαραίτητο για τον κόσμο τόσο της αιθέριας όσο και της πυκνής ύλης. Όπως η ομαλή κυκλοφορία του αίματος συντηρεί το σώμα σε υγιή κατάσταση, έτσι και το εναλλασσόμενο ρεύμα στη Δημιουργία. Η διακοπή του φέρνει σύγχυση και εξασθένιση, που τελικά εκδηλώνεται σε καταστροφές.

Η πλήρης αποτυχία του ανθρώπου οφείλεται στο γεγονός ότι δεν χρησιμοποιούσε τη νόηση, η οποία προέρχεται αποκλειστικά από το επίπεδο της πυκνής ύλης, μόνο ως εργαλείο, αλλά υποτάχθηκε εξ ολοκλήρου σε αυτήν θέτοντάς την ως κυρίαρχο πάνω από όλα. Έτσι έγινε δούλος του εργαλείου του, άνθρωπος εγκεφαλικός που καμαρώνει να αποκαλεί τον εαυτό του υλιστή!

Με την πλήρη υποταγή του στη νόηση, ο άνθρωπος αλυσοδέθηκε σε ό,τι ανήκει στην πυκνή ύλη. Έτσι, όπως η νόηση αδυνατεί να συλλάβει οτιδήποτε υπερβαίνει τη γήινη αντίληψη του χώρου και του χρόνου, φυσιολογικά αδυνατεί και αυτός που υποτάχθηκε σε αυτήν. Ο ορίζοντάς του, δηλαδή η ικανότητα αντίληψης, στενεύει με την περιορισμένη ικανότητα της νόησης.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, η σύνδεση με την αιθέρια ύλη είχε ανακοπεί, έχει ανεγερθεί ένα τείχος, το οποίο έγινε όλο και περισσότερο αδιαπέ-

ραστο. Επειδή η ζωοδόχος πηγή, το αιώνιο φως, ο Θεός, βρίσκεται υπεράνω χώρου και χρόνου, και ακόμα και πολύ πιο πάνω από την αιθέρια ύλη, εννοείται ότι λόγω της δέσμευσης της νόησης κάθε επαφή έχει πλέον κοπέι. Για τον λόγο αυτό, ο υλιστής όντως δεν μπορεί να αναγνωρίζει τον Θεό.

Η βρώση του καρπού από το δέντρο της γνώσης δεν ήταν τίποτε άλλο από το μέγαλωμα της νόησης. Η συνακόλουθη σταδιακή αποχώρηση από τον αιθέριο υλικό κόσμο συνεπάγεται και τον αποκλεισμό από τον παράδεισο ως φυσικό επακόλουθο. Οι άνθρωποι αποκλείονταν μόνοι τους ασχολούμενοι εξαιτίας της νόησης εξ ολοκλήρου με την πυκνή ύλη, ταπεινώσαν τον εαυτό τους βάζοντάς τον εθελοντικά ή με πρόθεση στα δεσμά της σκλαβιάς.

Πού όμως κατέληξαν όλα αυτά; Οι καθαρά υλιστικές, άρα δέσμιες στη σφαίρα της γης, υποδεέστερες σκέψεις της νόησης με όλες τις παράπλευρες εκφάνσεις τους, όπως η κερδοσκοπία, το ψέμα, η ληστεία, η καταπίεση, οι αισθησιακές ηδονές κλπ., νομοτελειακά προκάλεσαν την αδυσώπητη αλληλεπίδραση του ομοίου είδους, η οποία προσέδιδε ανάλογη μορφή σε όλα, ωθούσε τους ανθρώπους και τελικά θα ξεσπάσει φέροντας την ... καταστροφή!

Μια κρίση του κόσμου, αναπόφευκτη σύμφωνα με τους νόμους της Δημιουργίας. Όπως μια καταιγίδα, που συμπυκνώνεται και τελικά εκφορτίζεται με καταστροφικές συνέπειες. Συνάμα όμως καθαρίζει την ατμόσφαιρα!

Ο άνθρωπος δεν λειτουργούσε, ως έπρεπε, ως συνδεδειγμένος κρικός ανάμεσα στα αιθέρια και τα πυκνά τμήματα της υλικής Δημιουργίας, δεν άφηνε να περάσει το εσαεί δροσιστικό, αναζωογονητικό και αναγκαίο για κάθε μορφή ανάπτυξης εναλλασσόμενο ρεύμα, αλλά χώρισε τη Δημιουργία σε δυο κόσμους, αναιρώντας τη μεταξύ τους σύνδεση και δεσμευόμενος εξ ολοκλήρου στο πυκνό υλικό μέρος της. Ως συνέπεια τούτου, και τα δυο μέρη σιγά-σιγά άρχισαν να νοσούν.

Φυσικά, σε εκείνο το μέρος που στέρηθηκε παντελώς το φως ή τροφοδοτήθηκε ανεπαρκώς εξαιτίας των ολίγων ανθρώπων που τηρούσαν ακόμα επαφή, η νοσηρή κατάσταση εκδηλώθηκε πιο έντονα. Το μέρος εκείνο είναι η πυκνή ύλη, η οποία για αυτόν τον λόγο θα αντιμετωπίσει μια φοβερή κρίση και θα πληγεί από ρίγη πυρετού, τα οποία αναλώ-

νουν όλα τα νοσηρά στοιχεία που περιέχει ώσπου να εξυγιανθεί επιτέλους κάτω από την επήρεια νέας δύναμης από την πρωταρχική πηγή.

Ωστόσο, ποιος είναι αυτός που αναλύεται;

Την απάντηση δίνουν τα ίδια τα γεγονότα μόνα τους: Κάθε λογισμός που διαποτίζεται από τη *διαίσθηση* λαμβάνει λόγω της δημιουργικής δύναμης που περιέχει αμέσως μια αιθέρια υλική μορφή ανάλογη με το περιεχόμενό του, παραμένει μόνιμα συνδεδεμένος με τον παραγωγό του σαν με ένα νήμα, απομακρύνεται δε από αυτόν και προσελκύεται από άλλους λόγω της έλξης των ομοίων που δρα στον κόσμο της αιθέριας ύλης. Κατ' αυτόν τον τρόπο ωθείται μέσα από το σύμπαν μαζί με τα ρεύματα τα οποία παλλόμενα το διασχίζουν διαρκώς σχηματίζοντας, όπως όλα στη Δημιουργία, ωσειδείς κινήσεις.

Έτσι, έρχεται η χρονική στιγμή όπου οι λογισμοί που ζωογονήθηκαν και απέκτησαν πραγματική υπόσταση στον κόσμο της αιθέριας ύλης *επιστρέφουν* μαζί με τα ομοειδή τους που προσελκύστηκαν καθ' οδόν στο σημείο εκκίνησης, στην *αφετηρία* τους, δεδομένου ότι παρά την μακρινή πορεία τους παραμένουν σε επαφή μαζί της για να αποφορτιστούν, για να τελεσφορήσουν.

Η καταστροφή που θα επέλθει κατά την τελευταία αναμενόμενη ολοκληρωτική εκδήλωση όλων των αποτελεσμάτων θα πλήξει επομένως κατά *κύριο λόγο* εκείνους που με τη συλλογιστική τους δράση στάθηκαν παραγωγοί και τροφοδότες. Θα είναι αναπόφευκτο ότι η ζημιγόνα δύναμη θα επιστρέψει με μεγαλύτερη εμβέλεια και θα θίξει παράπλευρα ακόμα και είδη που μόνο κατά προσέγγιση διαθέτουν ομοιότητα με αυτούς τους ανθρώπους.

Τότε όμως οι άνθρωποι θα εκπληρώσουν *αυτό* που αποτελεί την αποστολή τους στη Δημιουργία. Θα είναι ο ενδιάμεσος κρίκος, θα αντλούν, επειδή προικίστηκαν με την ικανότητα αυτή, δύναμη από πνευματικά επίπεδα, δηλαδή θα καθοδηγούνται από την εξαγνισμένη διαίσθηση που την μεταφέρουν στο επίπεδο της πυκνής ύλης, στα δεδομένα της γης, χρησιμοποιώντας τη νόηση και τις συσσωρευμένες εμπειρίες μόνο ως εργαλείο για τον υπολογισμό των γήινων συνθηκών και για την υλοποίηση αυτής της αγνής διαίσθησης μέσα στη ζωή της πυκνής ύλης, γεγονός που μονίμως προωθεί, καθαρίζει και ανυψώνει την πυκνή υλική Δημιουργία στο σύνολό της.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, αυτό που επιστρέφει παλιροοϊκά από τα πυκνά στα αιθέρια υλικά τμήματα είναι πιο υγιές, με αποτέλεσμα να διαμορφώνεται ένας νέος, ενιαίος και αρμονικός κόσμος.

Οι άνθρωποι μέσα από την ορθή εκτέλεση των καθηκόντων τους επιτέλους θα έχουν γίνει πλήρεις και ευγενείς προσωπικότητες. Η σωστή τοποθέτησή τους μέσα στο μεγαλοπρεπές έργο της Δημιουργίας τούς κάνει να λαμβάνουν διαφορετικές δυνάμεις απ' ότι μέχρι τώρα, δυνάμεις που προκαλούν ένα μόνιμο αίσθημα ευχαρίστησης και ευτυχίας.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ
«ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ»

ΤΟΜΟΣ Α΄

Συνοδευτικό	19. Μια φορά κι έναν καιρό ...!
1. Τι ζητάτε;	20. Πλάνες
2. Επίκληση για έναν αρωγό	21. Ο λόγος του ανθρώπου
3. Ο Αντίχριστος	22. Το θήλυ της Μεταγενέστερης
Δημιουργίας
4. Ηθικότητα	23. Δουλοπρέπεια
5. Ξυπνήστε!	24. Πνευματική αδράνεια
6. Η σιωπή	25. Ο άνθρωπος της γης ενώπιον
του Θεού του
7. Η άνοδος	26. Ό,τι νεκρό υπάρχει στην
Πλάση ας αναστηθεί για να
κριθεί!
8. Λατρεία	27. Το βιβλίο της ζωής
9. Απολίθωση	28. Η βασιλεία των χιλίων ετών
10. Παιδικότητα	29. Μια αναγκαία επισήμανση
11. Παρθενικότητα	30. Ο μεγάλος κομήτης
12. Το πρώτο βήμα	31. Ο κοσμοδιδάσκαλος
13. Το σύμπαν	32. Ο αλλότριος
14. Το αστέρι της Βηθλεέμ	33. Σωτηρία! Λύτρωση!
15. Ο αγώνας	34. Η γλώσσα του Κυρίου
16. Η σύγχρονη απόκρυφη
επιστήμη	
17. Λανθασμένοι δρόμοι	
18. Τι χωρίζει τόσους ανθρώπους
σήμερα από το φως;	

ΤΟΜΟΣ Β΄

1. Ευθύνη	4. Ο άνθρωπος στη Δημιουργία
2. Το πεπρωμένο	5. Το προπατορικό αμάρτημα
3. Η δημιουργία του
ανθρώπου	6. Ο Θεός
	7. Η εσωτερική φωνή

8. Η θρησκεία της Αγάπης	36. Τα πεδία του σκότους και η Κόλαση
9. Ο Λυτρωτής	37. Τα πεδία του Φωτός και ο Παράδεισος
10. Το μυστικό της γέννησης	38. Κοσμοϊστορικά συμβάντα
11. Συνιστάται μια εκπαίδευση αποκρουφισμού;	39. Η διαφορά στην καταγωγή μεταξύ ζώου και ανθρώπου
12. Πνευματισμός	40. Ο χωρισμός μεταξύ ανθρωπότητας και επιστήμης
13. Δεμένοι με τη γη	41. Το πνεύμα
14. Προωθεί η σεξουαλική εγκράτεια την πνευματική εξέλιξη;	42. Η ανάπτυξη της Δημιουργίας
15. Σκεπτομορφές	43. Εγώ ειμί κύριος ο Θεός σου!
16. Αργύρινα και προσεύχου!	44. Η άνωμο σύλληψη και η γέννηση του Υιού του Θεού
17. Ο γάμος	45. Η σταύρωση του Υιού του Θεού και η Θεία Κοινωνία
18. Το δικαίωμα του παιδιού απέναντι στους γονείς	46. Καταβάτω νυν από του σταυρού!
19. Η προσευχή	47. Ιδού η σαρχ μου! Ιδού το αίμα μου!
20. Το Πάτερ ημών	48. Η ανάσταση του υλικού σώματος του Χριστού
21. Η προσκύνηση του Θεού	49. Ανθρώπινος νους και Θείο θέλημα στον νόμο της αλληλεπίδρασης
22. Ο άνθρωπος και η ελευθερία βούλησής του	50. Ο Υιός του Ανθρώπου
23. Ιδανικοί άνθρωποι	51. Η δύναμη του έρωτα και η σημασία της για την πνευματική άνοδο
24. Πάσαν την ενοχήν υμών επιρρίψατε επ' αυτόν	52. Εγώ ειμί η ανάστασις και η ζωή, ουδείς δύναται ελθείν προς τον Πατέρα ει μη δι' εμού!
25. Το έγκλημα της ύπνωσης	53. Πυκνή ύλη, αιθέρια ύλη, ακτινοβολία, χώρος και χρόνος
26. Αστρολογία	
27. Συμβολισμός στο ανθρώπινο πεπρωμένο	
28. Η πίστη	
29. Υλικά αγαθά	
30. Ο θάνατος	
31. Αποθανών	
32. Θαύματα	
33. Η βάπτιση	
34. Το Ιερό Γράαλ	
35. Το μυστικό του Εωσφόρου	

54. Η παραπλάνηση της
μαντικής	62. Ο αγώνας της φύσης
55. Είδη μαντικής	63. Η επιφοίτηση του Αγίου
Πνεύματος
56. Στο βασίλειο των δαιμόνων
και φαντασμάτων	64. Το φύλο
57. Απόκρυφες ασκήσεις,
κρεατοφαγία ή χορτοφαγία	65. Μπορεί η ηλικία να εμποδίζει
την πνευματική άνοδο;
58. Ιαματικός μαγνητισμός	66. Πάτερ άφες αυτοίς, ου γαρ
οίδασιν τι ποιούσιν!
59. Ζήσε το παρόν!	67. Θεοί – Όλυμπος – Βαλχάλλα
60. Τι πρέπει να πράξει ο
άνθρωπος για να φθάσει στη
Βασιλεία του Θεού;	68. Το πλάσμα άνθρωπος
61. Βλέπεις το κάρφος το
εν τω οφθαλμώ του αδελφού
σου, την δοκόν την εν τω ιδίω
οφθαλμώ ου κατανοείς!	69. Και χίλια έτη ως ημέρα μία!
70. Η διαίσθηση
71. Η ζωή

ΤΟΜΟΣ Γ΄

1. Στη χώρα του χαραυγής	13. Το γήινο σώμα
2. Ομφαλοσκοποί	14. Το μυστικό του αίματος
3. Εκούσιοι μάρτυρες,
θρησκευτικά φανατισμένοι	15. Η ιδιοσυγκρασία
4. Θεράποντες του Θεού	16. Ίδού, άνθρωπε, πώς πρέπει
να βαδίζεις σ' αυτή τη Δημι-
ουργία, προκειμένου τα
νήματα του πεπρωμένου να
μην εμποδίζουν την άνοδό
σου, αλλά να την προωθούν!
5. Το ένστικτο των ζώων	17. Ένας καινούργιος νόμος
6. Το φιλί της φιλίας	18. Καθήκον και πίστη
7. Το διαστρεβλωμένο εργαλείο	19. Η ομορφιά των λαών
8. Το παιδί	20. Τετέλεσται!
9. Η αποστολή του γυναικείου
φύλου	21. Στα όρια του πυκνού υλικού
κόσμου
10. Η πανταχού παρουσία	
11. Είπεν ο Χριστός ...!	
12. Ο νόμος της κίνησης στη
Δημιουργία	

22. Η αναγνώριση του Θεού	46. Πανσοφία
23. Το όνομα	47. Το αδύνατο φύλο
24. Το ενούσιο	48. Η κατεστραμμένη γέφυρα
25. Οι μικρές ενούσιες οντότητες	49. Η προστάτιδα του πυρός
26. Στο πυκνό υλικό εργαστήριο των ενούσιων οντοτήτων	50. Σύνοψη της Δημιουργίας
27. Μια ψυχή περπατά ...	51. Η ψυχή
28. Γυναίκα και άνδρας	52. Η φύση
29. Στρεβλωμένες ψυχές	53. Πνευματικά φύτρα
30. Ο πνευματικός οδηγός του ανθρώπου	54. Ενούσια φύτρα
31. Τα φωτεινά νήματα επάνω σας!	55. Ο δακτύλιος του ενουσίου
32. Η Παναγία	56. Τα πρωταρχικά πνευματικά επίπεδα I
33. Ο κύκλος των ακτινοβολιών	57. Τα πρωταρχικά πνευματικά επίπεδα II
34. Αποφεύγετε τους Φαρισαίους!	58. Τα πρωταρχικά πνευματικά επίπεδα III
35. Δαιμονισμένος	59. Τα πρωταρχικά πνευματικά επίπεδα IV
36. Αιτείτε και δοθήσεται υμίν!	60. Τα πρωταρχικά πνευματικά επίπεδα V
37. Ευχαριστία	61. Τα πρωταρχικά πνευματικά επίπεδα VI
38. Γεννηθήτω Φως!	62. Τα πρωταρχικά πνευματικά επίπεδα VII
39. Υπερούσιος	63. Επίλογος: Πώς να εννοηθεί το Μήνυμα
40. Χριστούγεννα	
41. Μη εισέλθητε εις πειρασμόν!	
42. Οικογενειακή συνείδηση	
43. Η θαλπωρή της οικίας	
44. Πιστοί από συνήθεια	
45. Δες τι σε ωφελεί!	

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συνοδευτικό	7
Τι ζητάτε;	8
Ξυπνήστε!	12
Η σιωπή	22
Η άνοδος	31
Ευθύνη	36
Το πεπρωμένο	41
Η δημιουργία του ανθρώπου	47
Ο άνθρωπος στη Δημιουργία	54
Συνοπτικός πίνακας περιεχομένων του έργου «Υπό το Φως της Αλήθειας»	59